

थिमी टाइम्स

Thimi Times WEEKLY

साप्ताहिक

पार्टी च्यालेसको दुनियामा
एक उत्कृष्ट नाम

शंखधर बैक्चेट

शंखधर चोक, मध्यपुर थिमि-४, भक्तपुर
फोन नं.: ०१-५०९३४८८
मोबाईल: ९८४९३६८५३५, ९८४९४९६९९९

अत्याधुनिक सुविधा सहित रमणीय पारिवारिक वातावरणमा विवाह, व्रतबन्ध तथा अन्य शुभकार्य लगायत सेमिनार, गोष्ठिका साथै विविक्त प्रदर्शनीको लागि सम्मन्वोहोस् ।

वर्ष १८ अङ्क ४१ ने.सं. ११४५ तछलागा आमै असार ११ गते बुधबार, २०८२ 25 June 2025, Wednesday पृष्ठ ८ मूल्य रु १०/-

सुशासनको प्रतिबद्धता खोक्रो बन्दै : संसद् अवरुद्ध कायमै भिजिट भिसा प्रकरण: छानबिन समितिमाथि गम्भीर प्रश्न

काठमाडौं । प्रतिनिधिसभाको चालु वर्षे अधिवेशन स्वतःस्फूर्त रूपमा गत जेठ महिनादेखि सञ्चालन हुन सकेको छैन। यसको प्रमुख कारण संसदका दुई ठूला दल—नेपाली कांग्रेस र नेकपा (एमाले)—को आफ्नै प्रतिबद्धता विपरीतको आचरण र गम्भीर विषयहरूमा पनि उदासीनता हो।

सुशासन, पारदर्शिता र भ्रष्टाचारविरुद्धको प्रतिबद्धता सत्ता गठबन्धनका प्रमुख दलहरूले जनतालाई दिएको थिए। तर सरकार गठन भएको १६ महिनासम्म पनि ती प्रतिबद्धता कार्यान्वयन हुन सकेका छैनन्। बरु, विभिन्न भ्रष्टाचार प्रकरणमा सत्ता पक्षका मन्त्रीहरू र नेताहरूको संलग्नता खुलेर बाहिरिएको छ। यसले सुशासन होइन, कुशासन र भ्रष्टाचारको शासन कायम भइरहेको स्पष्ट देखिन्छ।

अर्कोतर्फ, संसदमा प्रस्तुत विधेयकहरू—जसमा वार्षिक बजेटदेखि संघीय शिक्षा विधेयक, निजामती सेवा विधेयकजस्ता महत्वपूर्ण दस्तावेजहरू छन्—माथि आवश्यक छलफल हुन सकेको छैन।

प्रतिपक्षी दलहरू विशेषगरी रास्वपा र राप्रपाले निरन्तर संसद अवरुद्ध गरिरहेका छन्। उनीहरूले त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलमा भएको सुन तस्करी प्रकरणमा गृहमन्त्रीको संलग्नता भएको आरोप लगाउँदै उच्चस्तरीय छानबिन आयोग गठनको माग गरिरहेका छन्।

सभामुख देवराज घिमिरेले प्रतिपक्षीको अवरोधबीच पनि संसद सञ्चालन गर्न प्रयासरत देखिए पनि सांसदहरूको उपस्थिति कमजोर र कार्यसूचीहरू पूर्ण रूपमा अगाडि बढ्न सकेका छैनन्। महत्वपूर्ण विधेयकहरू पारित गरिनुपर्ने बेलामा राजनीतिक अदूरदर्शिता र आपसी अविश्वासले संसदको भूमिका नै कमजोर बनाइरहेको छ।

जनताको चाहना सुशासन र विकासप्रति केन्द्रित भए पनि, वर्तमान राजनीतिक नेतृत्वले त्यसलाई बेवास्ता गर्दै केवल सत्ताको दाउपेचमा समय खर्चिरहेको स्पष्ट देखिन्छ। संसद चल्न नसक्नु, नीतिगत निर्णय ठप्प हुनु, र भ्रष्टाचारमा नेताहरूको संलग्नता हुनु लोकतन्त्रकै उपहास हो।

गृह मन्त्रालयले मानव

तस्करीसँग जोडिएको भिजिट भिसा प्रकरणको छानबिनका लागि गठन गरेको उच्चस्तरीय समितिमाथि सुरुमै प्रश्न उठेको छ। विशेषगरी, स्वार्थ बाफिएको देखिएकाले छानबिन निष्पक्ष नहुने आशंका गरिएको छ।

उच्चस्तरीय समितिमा गृह मन्त्रालयकै अधिकारीहरू समावेश गरिएकाले यसको वैधानिकतामाथि नै प्रश्न उठेको छ। गृह मन्त्रालयले नै प्रस्ताव गरेको, गृहमन्त्री र गृहसचिवमाथि छानबिन हुनुपर्ने अवस्थामा तिनै गृहसचिव छानबिन समितिमा सदस्यसचिवको रूपमा रहेका छन्। यो अवस्थालाई “चोरलाई चाबी बुझाए जस्तै” भन्दै टिप्पणी गरिएको छ, जसले सरकारले छानबिनको नाटक मात्र मञ्चन गरेको प्रस्ट पारेको छ।

श्रम, परराष्ट्र र पर्यटन मन्त्रालयका प्रतिनिधिहरू पनि समितिमा छन्, जबकि यी तीनवटै मन्त्रालय पनि भिजिट भिसा प्रकरणसँग प्रत्यक्ष जोडिएका छन्। यसले स्वार्थको द्वन्द्व अझ बढाएको छ।

गत जेठ ७ गतेबाट सतहमा आएको यो प्रकरणमा विपक्षी दलहरूले संसदमा प्रश्न उठाएका थिए। तर, सोमबार समिति गठन भएर मंगलबार संसदसम्म आइपुग्दा प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेकपा माओवादीले सत्ता पक्षसँग राजनीतिक लेनदेन गरेको चर्चा चलेको छ।

यस प्रकरणको नेतृत्व सुरुमा माओवादीले नै गरेको थियो। तर,

माओवादीका उपाध्यक्ष अरिन सापकोटा जोडिएको अर्जुन लामा हत्या प्रकरणमा सर्वोच्च अदालतले छानबिन प्रक्रिया अगाडि बढाउन आदेश दिएपछि, माओवादी पछि हटेको र सरकारसँग दुई बुँदे सहमति गरेर संसद अवरुद्ध खुलाउन राजी भएको बताइएको छ। यो सहमति सापकोटामाथि प्रहरी छानबिन अगाडि नबढाउने सर्तमा भएको कुरा अब प्रष्ट भएको स्रोतको भनाइ छ।

अध्यागमन र भिजिट भिसाको सम्बन्धमा विगतदेखि देखिएका समस्या समाधान गर्ने सम्बन्धी उच्चस्तरीय अध्ययन एवं छानबिन समिति, २०८२ मा पूर्व मुख्यसचिव शंकरदास वैरागी अध्यक्ष छन्। सदस्यहरूमा अर्थ, कानून, पर्यटन, परराष्ट्र, श्रम र गृह मन्त्रालयका सहसचिवहरू छन्, जसमा गृह मन्त्रालयका सहसचिव आनन्द काफ्ले सदस्यसचिव छन्।

समितिको कार्यक्षेत्रमा नीतिगत, कानुनी, र संरचनागत सुधारका तत्कालीन र दीर्घकालीन कार्ययोजना प्रस्ताव गर्ने, प्रचलित ऐन, नियमावली, कार्यविधि, मापदण्डमा संशोधनको सुझाव दिने, कर्मचारी व्यवस्थापनमा सुधारका प्रस्ताव गर्ने, सम्बन्धित निकायहरूबीचको समन्वय सुधार गर्ने, अन्तर्राष्ट्रिय असल अभ्यासको अध्ययन गर्ने, विदेशमा अवैध रूपमा बस्दा उत्पन्न हुने समस्याको रोकथामका उपाय सुझाउने, अध्यागमन प्रणालीलाई प्रविधिमैत्री बनाउने, सरोकारवाला निकायको भूमिका व्यवस्थित गर्ने, र अभिलेख सुरक्षित राख्ने लगायतका बुँदाहरू समेटिएका छन्।

बाँकी पेज ७ मा

ओली सरकार बिचौलियामुखी, समर्थन फिर्ता लिंदैछौं: अध्यक्ष यादव

भक्तपुर, असार ९ – जनता समाजवादी पार्टी (जसपा) का अध्यक्ष उपेन्द्र यादवले सरकारप्रति तीव्र असन्तुष्टि जनाउँदै गठबन्धन सरकारलाई दिएको समर्थन फिर्ता लिएको घोषणा गरेका छन्। भक्तपुरमा आयोजित अन्तरसंवाद कार्यक्रममा बोल्दै अध्यक्ष यादवले वर्तमान सरकार जनतामुखी नभई बिचौलियामुखी भएको आरोप लगाए।

“यो सरकार सुधारको होइन,

विनाशको स्क्रिप्टमा चलेको छ,” उनले भने, “हामीले समर्थन दिँदैमा सरकार सुध्रिन्छ भन्ने भ्रम राख्न जरुरी छैन।”

यादवले सत्तारूढ एमाले-कांग्रेस गठबन्धनलाई म्युजिकल चियरको खेलको संज्ञा दिँदै सरकार गठनको बेला गरिएका सुशासन, भ्रष्टाचार अन्त्य, र आर्थिक सुधारका प्रतिबद्धता सवै भूटो सावित भएको टिप्पणी गरे।

बाँकी पेज ७ मा

दुई ब्यान्तर, एउटै मेला : भक्तपुर उद्योग वाणिज्य संघको कार्यक्रममा बजेट दुरुपयोगको आशंका

भक्तपुर । भक्तपुर उद्योग वाणिज्य सङ्घमाथि कित्तै काम गरी सरकारी बजेट दुरुपयोग गरेको गम्भीर आरोप लागेको छ । आरोप अनुसार, यस कार्यमा नेपाल मजदुर किसान पार्टी (नेमकिपा) का सांसदहरू समेत साक्षी बसेका छन् ।

घटनाक्रम अनुसार, भक्तपुर उद्योग वाणिज्य सङ्घले उद्योग तथा वाणिज्य कार्यालय भक्तपुरको सहकार्यमा असार ६ देखि ८ गतेसम्म भक्तपुर नगरपालिका

बडा नम्बर १० स्थित स्टार वैड्चेट कमलविनायकमा “भक्तपुर औद्योगिक प्रवर्धन व्यापार मेला” आयोजना गरेको थियो । यो मेला असार ६ गते बिहान १० बजेदेखि ८ गते साँझ ६ बजेसम्म चल्ने गरी संचार गरिएको थियो । मेलाको उद्घाटन नेमकिपाका जिल्ला अध्यक्ष तथा बागमती प्रदेश सभा सदस्य सुरेन्द्रराज गोसाइँले गरेको थियो ।

बाँकी पेज ७ मा

मध्यपुर थिमि नगरपालिकाको १२ औं नगर सभामा ३ अर्ब २५ करोडको अनुमानित बजेट प्रस्तुत

मध्यपुर थिमि नगरपालिकाले आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ का लागि कुल रु. १ अर्ब ५२ करोड ८३ हजार ५ सयको अनुमानित बजेट प्रस्तुत गरेको छ। नगरपालिकाको १२ औं नगर सभामा उपप्रमुख विजय कृष्ण श्रेष्ठले सोमबार उक्त बजेट वक्तव्य प्रस्तुत गरेका हुन्। यस बजेटमा पुँजीगततर्फ ५१.१६ प्रतिशत (रु. ७७ करोड ७७ लाख २८ हजार ५ सय) र चालुतर्फ ४८.८४ प्रतिशत (रु. ७४ करोड २३ लाख ५५ हजार) विनियोजन गरिएको छ।

बजेटका मुख्य स्रोतहरू बजेटका लागि आन्तरिक आयबाट रु. ३७ करोड २४ लाख ५७ हजार ९ सय उतान्वस्सी, राजस्व बाँडफाँडबाट रु. ४० करोड १३ लाख ७५ हजार ५ सय

एकाईस, संघीय सरकारबाट रु. ६० करोड ५३ लाख र बागमती प्रदेश सरकारबाट रु. ७ करोड ९ लाख ५० हजार अनुदान प्राप्त हुने अनुमान गरिएको छ। यसका अतिरिक्त, लागत सहभागिताबाट रु. १ करोड र बैंक मौज्दात रु. ६ करोड रहने प्रक्षेपण गरिएको छ। प्रमुख क्षेत्रमा विनियोजित बजेट

सुशासन तथा अन्तर सम्बन्धित क्षेत्र: यस क्षेत्रमा रु. ३ करोड ३० लाख ८७ हजार विनियोजन गरिएको छ, जसमा वातावरण तथा जलवायु, विपद् व्यवस्थापन, मानव संसाधन विकास, शान्ति तथा सुव्यवस्था, कानून तथा न्याय, शासन प्रणाली, तथ्याङ्क प्रणाली, गरिवी निवारण, श्रम तथा रोजगारी, योजना तर्जुमा

र कार्यान्वयन, अनुगमन तथा मूल्याङ्कन, प्रशासकीय सुशासन, वित्तीय सुशासन जस्ता विषयहरू समेटिएका छन्।

सामाजिक विकास: शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी तथा सरसफाइ, भाषा तथा संस्कृति, लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण, युवा तथा खेलकुद, सामाजिक सुरक्षा तथा संरक्षण लगायतका क्षेत्रमा रु. ५१ करोड ३१ लाख ७९ हजार विनियोजन गरिएको छ।

आर्थिक विकास: कृषि, उद्योग, पर्यटन, सहकारी, वित्तीय क्षेत्र, जलस्रोत तथा सिँचाइ, वन, पशुपन्छी, भूमि व्यवस्था र आपूर्ति क्षेत्रको विकासका लागि रु. ६ करोड ४९ लाख २७ हजार विनियोजन गरिएको छ।

पूर्वाधार विकास: यातायात पूर्वाधार, भवन, आवास तथा सहर विकास, ऊर्जा, सञ्चार तथा सूचना प्रविधि, सम्पदा पूर्वाधार, विज्ञान तथा प्रविधि, पुर्ननिर्माण लगायतका लागि रु. ६७ करोड ५५ लाख ५५ हजार ५ सय विनियोजन गरिएको बाँकी पेज ७ मा

चाँगुनारायणको नीति तथा कार्यक्रम : कृषि, पर्यटन र पूर्वाधारलाई समृद्धिको मूल आधार बनाइने

चाँगुनारायण । चाँगुनारायण नगरपालिकाले आगामी आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ का लागि नगरप्रमुख जीवन खत्रीले वार्षिक नीति तथा कार्यक्रम प्रस्तुत गरेको छन् । मंगलबार सुरु भएको नगरसभाको सत्रौं अधिवेशनमा “कृषि, पर्यटन र सामाजिक पूर्वाधार: समृद्ध चाँगुनारायणको मूल आधार” भन्ने दीर्घकालीन सोचलाई साकार पार्ने गरी महत्वाकांक्षी कार्यक्रमहरू सार्वजनिक गरिएको हो ।

नगरपालिकाले “सबल स्थानीय सरकार: समुन्नत टोल, समुन्नत नगर” को नारालाई व्यवहारमा उतार्न उपलब्ध स्रोतसाधनको अधिकतम उपयोग गर्दै दिगो विकास, सुशासन र वित्तीय अनुशासनमा जोड दिने नीति लिएको छ ।

नगरकोट भ्रमण वर्ष र

पर्यटन प्रवर्द्धनमा जोड आगामी वर्षलाई “नगरकोट भ्रमण वर्ष २०८२” को रूपमा मनाउने घोषणा गर्दै नगरपालिकाले पर्यटनलाई आय र रोजगारीको प्रमुख स्रोत बनाउने नीति अधि सारेको छ । यसका लागि मौलिकता र नवप्रवर्तनमा आधारित साहित्यिक तथा शैक्षिक महोत्सवहरू सञ्चालन गरिनेछ । साथै, नगरभित्रका ऐतिहासिक, पुरातात्विक र सांस्कृतिक सम्पदाहरूको संरक्षण गरी पर्यटकीय गन्तव्यको रूपमा विकास गरिनेछ । नगरकोट पुग्ने

मुख्य सडक निर्माण कार्यलाई आगामी आर्थिक वर्षभित्रै सम्पन्न गर्ने लक्ष्य राखिएको छ । कृषिमा आधुनिकीकरण र पूर्वाधार विकासलाई प्राथमिकता नीति तथा कार्यक्रममा निर्वाहमुखी कृषिलाई आधुनिक र व्यावसायिक बनाउने विषयलाई उच्च प्राथमिकता दिइएको छ । कृषकको मागअनुसार साभेदारीमा उपकरण तथा बीउबिजनमा सहयोग गर्ने, रैथाने बालीलाई प्रोत्साहन गर्ने बाँकी पेज ७ मा

नेपालमै उत्पादन हुँदै विद्युतीय स्कुटर, बजारमा कहिले ?

काठमाडौँ । सिप्रदी ट्रेडिड र यात्री मोटरसाइकल्सको सहकार्यमा नेपालको पहिलो स्वदेशमै निर्मित इलेक्ट्रिक स्कुटर ‘पी-२’ (ए-२) सार्वजनिक हुने तयारीमा रहेको छ। लामो समयदेखि विकासको क्रममा रहेको यो परियोजनाले हालै आन्तरिक डिजाइन प्रस्तुति (पी-२ डिजाइन प्रेजेन्टेशन) सम्पन्न गरेको छ र अब प्रमाणीकरण प्रक्रियामा जाने तयारी भइरहेको जनाएको छ।

‘मेड इन नेपाल’ को व्याचसहित तयार

गरिने पी-२ स्कुटरले स्वदेशी उत्पादन, नवप्रवर्तन र विद्युतीय सवारी साधन (ई-मोबिलिटी) को क्षेत्रमा नयाँ उपलब्धि हासिल गर्ने लक्ष्य लिएको छ। स्कुटरको टिजर सार्वजनिक गर्दै यात्रीले यसको डिजाइन र निर्माणप्रति दृढ विश्वास व्यक्त गरेको छ।

पी-२ मा मिड-माउन्ट मोटर, ट्युबलेस अल्लोय स्प्रिङ, अगाडि र पछाडि दुवै पाङ्गामा डिस्क ब्रेक, साथै आकर्षक स्पोर्टी लुक दिने शार्प एज डिजाइन जडान गरिएको छ।

कम्पनीले स्कुटरको पाइलट उत्पादन यही वर्षको अन्त्यसम्म सुरु गर्ने योजना बनाएको जनाएको छ।

पहिले नै विद्युतीय मोटरसाइकल पी-१ मार्फत बजारमा सशक्त उपस्थिति जनाइसकेको यात्री मोटरसाइकल्सले सिप्रदी ट्रेडिडसँगको सहकार्यमा स्कुटर उत्पादनमार्फत स्वदेशी विद्युतीय सवारी उद्योगमा नयाँ अध्याय सुरु गर्न लागेको हो। यो साभेदारी अध्ययन, अनुसन्धान, डिजाइन, प्रोटोटाइप निर्माणदेखि उत्पादनसम्मका सबै चरणमा केन्द्रित छ।

यसैबीच, कम्पनीले आफ्नो स्कुटरमा प्रयोग हुने व्याट्रीको कार्यक्षमता परीक्षणलाई अझ सशक्त बनाएको छ। प्रयोगशालामा सीमित परीक्षणमात्र नगरी, कम्पनीले काठमाडौँ उपत्यका र दुर्गम पहाडी भेगहरूमा वास्तविक परिस्थितिमा स्कुटरको व्याट्री परीक्षण गरिरहेको जनाएको छ। बुढा नीलकण्ठ-टोखा-सूर्यचौर-छहरे-ढिकुरे जस्ता चुनौतीपूर्ण मार्गमा २०० किलोमिटरभन्दा बढी दूरी कभर गरी परीक्षण गरिएको कम्पनीले जानकारी दिएको छ।

कम्पनीका अनुसार यस्ता परीक्षणहरूबाट केही सातामै १० हजार किलोमिटरभन्दा बढी दूरीको डेटा संकलन गरिनेछ, जसले व्याट्रीको दीर्घकालीन कार्यसम्भावनावारे महत्वपूर्ण जानकारी प्रदान गर्नेछ।

स्रष्टा पदयात्रा नेपालद्वारा चन्द्रागिरिमा १५औँ स्रष्टा पदयात्रा सम्पन्न

काठमाडौँ – “स्वास्थ्य भन्ने नारासहित स्रष्टा पदयात्रा र सिर्जनाका लागि पदयात्रा” नेपालद्वारा आयोजित १५औँ

पदयात्रा श्रृङ्खला चन्द्रागिरि क्षेत्रमा सम्पन्न भएको छ। सन् २०७३ सालदेखि प्रत्येक महिनाको पहिलो शनिबार आयोजना हुँदै आएको पदयात्राले यसपटक चन्द्रागिरिको गुर्जुधारा, किसिपिडी, मातातिर्थ र मच्छेराउँ क्षेत्रलाई समेटेको थियो।

भाषा, साहित्य, संस्कृति र प्रकृतिसँगको सामीप्यता अभिवृद्धि गर्ने उद्देश्यले आयोजित पदयात्रामा उपत्यकाका विभिन्न क्षेत्रका करिब ५५ जना लेखक, कवि, साहित्यकार तथा पत्रकार

सहभागी थिए। गुर्जुधारामा भेला भएको पदयात्री टोलीले प्राचीन नेवारी बस्ती किसिपिडी हुँदै चन्दनभराटेश्वर महादेव मन्दिर, मातातिर्थ कुण्ड, मच्छेनारायण मन्दिर र नारायण जन मावि हुँदै मुनाल क्लब तीनथाना सम्मको पदयात्रा सम्पन्न गरेका थिए।

किसिपिडीमा चन्द्रागिरि नगरपालिका-५ का वडाध्यक्ष राजेन्द्र महर्जनको अगुवाइमा पदयात्रा टोलीलाई परम्परागत नेवारी सगुन सहित स्वागत गरिएको थियो। सो अवसरमा स्रष्टा पदयात्राका महासचिव गङ्गाप्रसाद भट्टवालले पदयात्राको निरन्तरता र महत्त्वबारे प्रकाश पारेका थिए। त्यस्तै, स्थानीय समाजसेवी विक्रम पाण्डेलाई सम्मान गरिएको थियो।

रचनावाचनको पहिलो चरण अनिता कोइराला र रुवी सत्यालले सुरु गरे भने टोलीले जनकल्याण पुस्तकालयलाई पुस्तक हस्तान्तरण पनि गर्‍यो। दोस्रो चरणमा चन्दनभराटेश्वर मन्दिर परिसरमा डा. बालचन्द्र मिश्रको संयोजनमा कविता वाचन गरिएको थियो। तेस्रो चरण गुमल गाउँस्थित जेष्ठ नागरिक सेवा केन्द्रमा सम्पन्न भयो जहाँ भोजनपछि साहित्यिक कार्यक्रम आयोजना गरिएको थियो।

मातातिर्थमा सम्पन्न कार्यक्रममा विद्यार्थीहरूको उत्साहजनक सहभागिता देखिएको थियो। ध्रुवराज थापाको संयोजनमा आयोजित कार्यक्रममा कवि तथा विद्यार्थीहरूले कविता, गीत र कथा प्रस्तुत गरे। यसक्रममा स्थानीय सामाजिक अभियन्ता ध्रुव बस्नेतलाई सम्मान गरियो।

पद्यात्राको अन्तिम चरण तीनथानास्थित मुनाल क्लबमा सम्पन्न भयो। चन्द्रागिरि साहित्य सरोवरद्वारा आयोजित कार्यक्रमका अध्यक्ष गोपीचन्द्र कार्की र सचिव कृष्णबहादुर कार्कीले सहभागी स्रष्टाहरूलाई स्वागत गरे। सरोवरका सदस्य घनश्याम भण्डारीको सहजीकरणमा सम्पन्न कार्यक्रममा पदयात्रा नेपालका उपाध्यक्ष विमल अर्याल र महासचिव भट्टवालले संस्थाका गतिविधिबारे अवगत गराएका थिए।

ट्रम्पको युद्धविराम घोषणाका बाबजुद तेहरानमा इजरायली आक्रमण जारी

तेहरान - मध्यपूर्वमा तनाव नाटकीय रूपमा चुलिएको छ। इरानले कतारमा रहेको अमेरिकी सैन्य अखडामा मिसाइल आक्रमण गरेपछि अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले इजरायल र इरानबीच युद्धविरामको घोषणा गरेका छन्। यद्यपि, युद्धविरामको घोषणाका बाबजुद इजरायलले तेहरानमा आक्रमण जारी राखेको अन्तर्राष्ट्रिय सञ्चारमाध्यमले जनाएका छन्, जसले गर्दा स्थिति थप जटिल र अनिश्चित बनेको छ।

आक्रमण र प्रतिशोधात्मक कारवाही इरानको सरकारी समाचार एजेन्सी इर्नाले इस्लामिक रिभोलुसनरी गार्ड कर्प्स (आईआरजीसी) लाई उद्धृत गर्दै पुष्टि गरेअनुसार, गत साता अमेरिकाले इरानका प्रमुख आणविक केन्द्रहरूमा गरेको हवाई आक्रमणको प्रतिशोधस्वरूप यो हमला गरिएको हो। आईआरजीसीले जारी गरेको वक्तव्यमा कतारको अल उदैदस्थित अमेरिकी सैन्य बेसमा मिसाइल प्रहार गरिएको स्वीकार गरिएको छ। इरानले चेतावनी दिँदै भनेको छ, “यदि अमेरिका वा उसका सहयोगीहरूले फेरि कुनै आक्रामक कदम चालेमा इरानले अझै शक्तिशाली जवाफ दिनेछ।”

तर, आक्रमणको विवरणमा इरान र कतारबीच भिन्नता देखिएको छ। इरानले ६ वटा मिसाइल प्रहार भएको दाबी गरे पनि कतारले कुल १९ वटा मिसाइल प्रहार भएको जनाएको छ। कतारको रक्षा मन्त्रालयका अनुसार, तीमध्ये १८ वटा मिसाइललाई कतारी हवाई सुरक्षा प्रणालीले आकाशमै नष्ट गरिदिएको थियो भने एउटा मिसाइल मात्र बेसमा खसेको थियो। उक्त आक्रमणबाट कुनै मानवीय क्षति नभएको कतारको दाबी छ।

कतारको परराष्ट्र मन्त्रालयले यस आक्रमणलाई आफ्नो सार्वभौमिकता र हवाई क्षेत्रको उल्लंघन भन्दै भर्त्सना गरेको छ। दोहाले आवश्यक परेमा जवाफ दिने अधिकार सुरक्षित रहेको पनि स्पष्ट पारेको छ।

ट्रम्पको युद्धविराम घोषणा र तेहरानको वास्तविकता कतारमा भएको आक्रमणलगत्तै अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले एक अप्रत्याशित घोषणा गर्दै इजरायल र इरानबीच पूर्ण युद्धविरामको सहमति भएको बताए। यस घोषणाले जारी द्वन्द्व अन्त्य हुने आशा जगाएको थियो।

तर, ट्रम्पको घोषणाको केही समय नबित्दै तेहरानको आकाशमा विस्फोटका आवाजहरू सुनिन थालेका थिए। अलजजिराका अनुसार, युद्धविरामको घोषणाले तेहरानको अवस्थामा कुनै परिवर्तन ल्याएन, बरु इजरायली आक्रमण भन्नै तीव्र बन्यो। हमशाही र तासनिमजस्ता समाचार संस्थाहरूले पनि तेहरानको पश्चिमी र मध्य भागमा शक्तिशाली विस्फोट भएको र इरानी हवाई सुरक्षा प्रणालीले प्रतिकार गरिरहेको जनाएका छन्। ‘थोपरिएको शान्ति’ अस्वीकार्य: इरान

अमेरिकी राष्ट्रपतिको युद्धविराम घोषणाबारे तेहरानबाट कुनै आधिकारिक प्रतिक्रिया आएको छैन। तर, केही दिनअघि इरानका सर्वोच्च नेता आयतोल्ला अली खामेनीले एक भिडियो सन्देशमार्फत ‘थोपरिएको शान्ति’ आफूहरूलाई स्वीकार्य नहुने स्पष्ट पारेका थिए। यसले गर्दा ट्रम्प प्रशासनले अघि सारेको शान्ति प्रयासलाई इरानले कसरी हेर्छ भन्नेमा अनिश्चितता छाएको छ।

हालको परिस्थितिमा, एकातिर अमेरिकाले युद्धविरामको घोषणा गरेको छ भने अर्कोतिर इजरायल र इरानबीच आक्रमण-प्रत्याक्रमण जारी छ। यसले गर्दा मध्यपूर्वको संकट समाधान हुनुको साटो भन्नै गरिने जोखिम बढेको छ।

इजरायली आक्रमणमा गाजामा सहायता कुरिरहेका २१ जनाको मृत्यु

तेहरान/गाजा - गाजाको नागरिक सुरक्षा एजेन्सीका अनुसार इजरायली सेनाले मङ्गलबार मध्य गाजास्थित एक वितरण केन्द्र नजिकै सहायता पखिरेका नागरिकहरूलाई लक्षित गर्दै गरेको आक्रमणमा २१ जनाको मृत्यु भएको छ। घटनामा अन्य १५० भन्दा बढी घाइते भएका छन्। नागरिक सुरक्षा प्रवक्ता महमुद बासलले बताएअनुसार मृतकहरू गाजाको केन्द्रमा राहत सामग्रीको आशामा भेला भएका थिए। यो सहायता लिन आएका सर्वसाधारणमाथि लक्षित पछिल्लो घातक कारवाही भएको बताइएको छ।

यसअघि मङ्गलबार बिहान गाजा सहरको एक घरमा भएको इजरायली हवाई आक्रमणमा पाँच जनाको मृत्यु भएको र कैयौँ घाइते भएका थिए। गाजा पट्टीमा सञ्चारमाध्यममाथिको इजरायली प्रतिबन्ध र केही क्षेत्रहरूमा पहुँचको अभावका कारण उद्धारकर्मीहरू र स्थानीय अधिकारीहरूले दिएको तथ्याङ्कको स्वतन्त्र पुष्टि भने हुन सकेको छैन।

२० महिनादेखि जारी युद्धका कारण गाजामा व्यापक भोकमरी फैलिएको छ। दैनिक रूपमा हजारौँ प्यालेस्टिनी नागरिकहरू खाद्यान्न र राहतका लागि वितरण स्थलहरूमा भेला भइरहेका छन्।

हमासद्वारा सञ्चालित गाजाको स्वास्थ्य मन्त्रालयले दिएको तथ्याङ्कअनुसार, मे महिनाको अन्त्यदेखि राहतका क्रममा इजरायली आक्रमणमा परी कम्तीमा ४५० जनाको ज्यान गइसकेको छ भने करिब ३,५०० जना घाइते भएका छन्। तीमध्ये धेरै गाजा ह्युमेनिटेरियन फाउन्डेसनद्वारा सञ्चालित स्थानहरू नजिकै आक्रमणमा परेका थिए।

तर गाजामा निजी रूपमा सञ्चालित यी राहत केन्द्रहरूमा अराजकता देखिएको छ। संयुक्त राष्ट्रसंघका एजेन्सीहरू र अन्य प्रमुख अन्तर्राष्ट्रिय सहायता संस्थाहरूले इजरायली सैन्य रणनीतिसँग जोडिएको आशंकाका यी स्थानहरूसँग सहकार्य गर्न अस्वीकार गरेका छन्।

इजरायलले इरानसँग युद्धविरामको सहमति घोषणा गरेसँगै मङ्गलबार विपक्षी नेताहरूले गाजामा युद्ध अन्त्य गर्न सरकारलाई आह्वान गरेका छन्।

थिनि टाइम्स साप्ताहिक

– छिमेकी तथा आफना साथीभाइको निन्दा गर्ने बानी परापूर्व कालबाटै मानिसको मनोरंजनको विषय बन्दै आएको छ ।

- प्रेमचन्द

सम्पादकीय

शंकाको घेरामा छानबिन समिति

सरकारले प्रमुख प्रतिपक्षसँग भएको दुई बुँदे सहमति कार्यान्वयनको लागि भन्दै अध्यागमन प्रणालीमा देखिएको अनियमितता र भिजिट भिसामा भएका दुरुपयोगको अध्ययन गर्न उच्चस्तरीय छानबिन समिति गठन गरेको छ । तर, यो समिति गठन प्रक्रिया र संरचना मै प्रश्न खडा भएको छ । संसद्को अवरोध हटाउन गरिएको यो कदमले न त विश्वास पैदा गर्यो, न निष्पक्षताको अनुभूति गरायो । वरु, यसले सरकारको संकट व्यवस्थापन क्षमतामाथि अझ गम्भीर शंका उब्जाएको छ ।

गृह, श्रम, परराष्ट्र, संघीय मामिला मन्त्रालयका सहसचिवहरू तथा पूर्व मुख्य सचिवको संयोजकत्वमा बनेको समितिमा समस्या समाधानभन्दा पनि औपचारिकता पूरा गर्ने मात्र प्रयास भएको देखिन्छ । प्रशासनिक संयन्त्रमै लिप्त कर्मचारीहरूलाई समिति सदस्य बनाएर निष्पक्ष छानबिनको अपेक्षा गर्नु नै बेइमानी रहेको विज्ञहरूको भनाई छ । त्यसमाथि अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले भिजिट भिसासम्बन्धी अनियमिततामाथि पहिले नै छानबिन थालेको अवस्थामा सरकारले समानान्तर समिति बनाउनु संवैधानिक निकायको भूमिकामाथि हस्तक्षेपजस्तो देखिन्छ ।

संसद् अवरोधको अन्त्यका लागि गठन भएको भनिएको उक्त समिति न त विपक्षी दलका लागि स्वीकार्य बन्न सक्‍यो, न जनताका लागि आशाजनक । अझ स्पष्ट रूपमा भन्ने हो भने, समितिको संरचना नै पुरानै प्रशासनिक ढरामै आधारित छ । जसबाट समस्या ‘सङ्कलन’ त हुन सक्छ, समाधानका लागि प्रभावकारी सुझाव आउने अपेक्षा गर्न सकिँदैन ।

यदि सरकार साँच्चिकै यथार्थ र निष्पक्ष छानबिन गर्न चाहन्छ भने, पूर्व न्यायाधीशको अध्यक्षतामा न्यायिक समिति गठन गरिनुपर्छ । त्यसमै मानवशास्त्री, कानुनविद्, समाजशास्त्री र अर्थशास्त्रीजस्ता स्वतन्त्र विज्ञहरूको सहभागिता हुनुपर्छ, जसले समस्यालाई गहिरो रूपमा हेर्न सक्‍न र दीर्घकालीन समाधानको सुझाव दिन सक्‍न । सरकारले अहिले नै आफ्नो निर्णय पुनर्विचार गरेर छानबिनको स्वरूप बदल्न सक्‍यो भने, ढिलो भए पनि सही दिशा लिन सकिने सम्भावना अझै बाँकी छ । अन्यथा, यो अर्को “लाछी” निर्णयको रूपमा इतिहासमा दर्ज हुनेछ ।

मामाचेली वा फुपूचेलीसँग बिहेबारीका असर

● अर्जुनध्वज अर्याल

ऐतिहासिक रूपमा जापानमा फूपूचेली विवाह प्रचलित थियो, तर अहिले कानूनी रूपमा मन्जुर छैन। कानूनले प्रतिबन्ध लगाए पनि चीनका ग्रामीण वस्तीहरूमा मामाचेली विवाहको चलन अहिले पनि पाइन्छ।

पश्चिमा विकसित देशहरू भनेर चिनिने युरोप, अमेरिका, र अस्ट्रेलिया जस्ता देशहरूमा पनि यस प्रकारको विवाह प्रचलनमा रहेको पाइन्छ। युरोपका जर्मनी, फ्रान्स, र स्पेन जस्ता मुलुकमा क्रस-कजिन विवाह गैरकानूनी छैन । तर, सामाजिक रूपमा अस्वीकार्य बन्दै गैरहेको छ। बदलिँदो विश्व परिवेश र भूमण्डलीकरणका कारणले पनि यसप्रकारका विवाहमा विस्तारै अस्वीकार्यता बढ्दै गएको पाइन्छ।

अमेरिकाका ३१ वटा राज्यहरूमा फर्स्ट-कजिन विवाहमा प्रतिबन्ध नै लगाएको पाइन्छ। बाँकी १९ वटा राज्यमा केही शर्तहरू जस्तै डाक्टरको स्वीकृति वा न्यायिक आदेश आदिका आधारमा विवाहको अनुमति दिने गरेको छ।

मुख्य रूपमा जेनेटिक काउन्सिलिङ गरेर मात्र विवाह गर्न अनुमति दिइन्छ। भने एरिजोनामा ५० वर्षभन्दा माथिका मानिसले मात्र यसप्रकारको विवाह अनुमति पाउँछन्। ४५ वर्ष माथि वा बाँझोपन प्रमाणित गरेमा इलिनोइस राज्यमा यस्तो विवाहका लागि अनुमति पाउँछन्।

यसखालको विवाहमा फ्लोरिडाको २०२३ मा कानूनी रूपमा प्रतिबन्ध लगाउने प्रस्ताव गरे पनि हालसम्म कानूनी रूपमा वैध नै मानिन्छ। उता अस्ट्रेलियाका धेरैजसो राज्यहरूमा क्रस-कजिन विवाह कानूनत वैध मानिन्छ ।

तथापि, पश्चिमी अस्ट्रेलियामा न्यायिक स्वीकृति आवश्यक पर्छ भने र भिक्टोरियामा जेनेटिक काउन्सिलिङ आवश्यक छ। सामाजिक रूपमा यो प्रथा अस्वीकार्य त होइन, तर धेरै प्रचलित पनि छैन। विशेषतः मुस्लिम समुदायमा समानान्तर कजिन विवाह प्रचलित रहेको पाइन्छ।

समानान्तर कजिन विवाह अर्थात बुबाको भाइकी/दाइकी छोरी वा आमाकी बहिनीकी/दिदीकी छोरीसँग गरिने विवाहलाई भनिन्छ। विशेष गरी मध्य पूर्व, उत्तरी अफ्रिका, र केही जनजातीय समुदायहरूमा प्रचलित छ। यो प्रथा धर्म, संस्कृति, र सामाजिक संरचनाअनुसार फरक छ।

समानान्तर कजिन विवाह विशेष गरी मुस्लिम अरब, पठान, र केही हिन्दु जातिहरूमा प्रचलित छ। साउदी अरब, यमन, जोर्डन, इराक, सिरिया, मिस्र जस्ता देशहरूमा बुबाको भाइकी/दाईकी छोरी (बतजभच'क दचयतजभच'क म्बगनजतभच - 'दम) सँग

गरिने विवाहलाई 'इब्ल अल-अम्म' भनिन्छ। यस प्रकारको विवाहबाट जन्मिने सन्तानहरूमा थ्यालेसिमिया, मानसिक विकलाङ्ग, र हृदय रोग आदिको खतरा भए पनि यो अरब संस्कृतिको महत्वपूर्ण अंश मानिन्छ।

यस्तो देख्दादेख्दै र जान्दा जान्दै पनि यस यस प्रकारको विवाहका पैरवी कर्ताहरूले परिवारको सम्पत्ति र सामाजिक एकतालाई अक्षुण्ण कायम राख्न यसले महत्वपूर्ण भूमिका खेलेको जिकिर गर्दछन्। कतिपय धार्मिक कानूनले पनि यसप्रकारको विवाहलाई अनुमति दिएको छ।

इस्लामको सवैभन्दा शक्तिशालि मानिने धार्मिक कानून अर्थात इस्लामिक कानून जसलाई शरिया कानून पनि भनिन्छ, ले कजिन विवाहलाई अनुमति दिन्छ । पैगम्बर मुहम्मदले आफ्नै कजिन (फुपूचेली) खदीजासँग विवाह गरेको ऐतिहासिक उदाहरण छ। धार्मिक कानूनलाई सामान्य कानून भन्दा शक्तिशाली मान्ने मुस्लिम समुदायमा यस प्रकारको विवाहले धार्मिक शुद्धता कायम राख्छ भन्ने मान्यताले गहिरोसँग जरा गाडेको पाइन्छ। नेपालमा पनि यो प्रथा थारु जस्ता समुदायमा सीमित छ भन्ने गरिन्छ।

हाम्रा पूर्वजहरू विवाहका मामिलामा निकै सजग भएको देखिन्छ। पानी मिउनु मूलको विहे गर्नु कुलको भन्दै छोरी माग्न जाँदा सात जोर जुता फटालेको गफ गरेको सुनिन्थ्यो। चिना भिडाएर ग्रहदशा मिलेनमिलेको जाँचेर तौलेर मात्र विवाह गर्थे/गराउथे। बत्तीस गुणले युक्त कन्या हुनुपर्छ भन्दै सात गाँउ चारेको कुरा गर्थे।

नेपालको इतिहासमा श्री ५ हरूका लागि ३२ जना सम्म कन्याहरू डोलाका रूपमा भारतका विभिन्न ठाँउ डुलेर ल्याएको पढ्न पाइन्छ। अहिले त विवाह केटाकटीकी खेल जस्तो बनेको छ । अर्थात, आज विवाह भोलि डिभोर्स, अर्थात पारपाचुको अहिले विभिन्न कारणले यस प्रकारको विवाहमा कम आएको भए पनि बसाइसराइ र पुस्ता खोजाइको अभावमा अन्जानवस पनि यस प्रकारका विवाह हुनजाने सम्भावना भने बढ्दै गएको आशंका गर्नेहरू पनि छन्।

प, ा ची न क ा ल म ा जानेर वा नजानेर हाम्रा पूखाले बसाएका प्रथा र परम्परा केहीहदसम्म वैज्ञानिक रहेको तथ्य र सत्य अहिलेका वैज्ञानिक अनुसन्धानले पुष्टि गरिरहेका छन्। ज्ककथ(२०११) ले समानान्तर कजिन विवाहबाट हुने आनुवंशिक जोखिमकाबारेमा व्यवस्थित अनुसन्धान गरेका छन्। उनको अध्ययनले मध्य पूर्व, दक्षिण एसिया, र उत्तरी अफ्रिकामा प्रचलित यस प्रथाको स्वास्थ्य प्रभावलाई प्रकाशमा ल्याएको छ।

त य स ै ग र ी 'बिलअभलत(२०१९) ले मध्य पूर्वमा रक्त सम्बन्धित विवाह र शिशु मृत्यु दर शिर्षकमा गरेको अध्ययनले पनि कजिन विवाहले शिशु स्वास्थ्यमा गम्भीर नकारात्मक प्रभाव पारेको देखाएको छ। ज्ककथ को अनुसन्धानमा यस्ता बाबुआमाबाट जन्मिएका बच्चाहरूमा आनुवंशिक रोगको खतरा अन्य विवाहबाट जन्मिने बच्चामा भन्दा २-३ गुणा बढी रहेको देखिन्छ।

त्यसैगरी जन्मजात विकृत बच्चाहरूको दर ज्ककथ का अनुसार ६ प्रतिशत छ भने 'बिलअभलत का अनुसार ६ .८ प्रतिशत छ, जबकि सामान्य अवस्थामा यो दर २-३ प्रतिशत रहेको जिकिर गरेका छन्। दुबैजनाले दुवै अनुसन्धानको नतिजा अनुसार सामान्यभन्दा शिशु मृत्यु दर ४ .४ प्रतिशत बढी रहेको देखिन्छ।

अझ खतरनाक कुरा त लगातार कजिन विवाह गर्दा आनुवंशिक बोझ बढ्छ,जसले गर्दा पछिल्ला पुस्ताहरूमा जटिल रोगहरू जस्तै मधुमेह, हृदयरोगको सम्भावना बढ्छ भन्ने उनीहरूको अध्ययनले देखाउछ। दुबैजनाको सुझाव कजिन विवाह गर्न चाहने जोडीहरूलाई विवाह अगाडि जेनेटीक काउन्सिलिङ र परीक्षण अनिवार्य गरिनु पर्ने रहेको छ। साथै ग्रामीण भेगमा विशेष गरी स्वास्थ्य शिक्षासम्बन्धी कार्यक्रममा यसलाई समेट्नु पर्ने आवश्यकता औल्याएका छन्।

मेडिकल विधामा काम गरिरहेका स्वास्थ्यकर्मीहरू पनि यसप्रकारको विवाहका बारेमा चिन्तित रहेको देखिन्छ। प्रत्यक्ष परोक्ष रूपमा यस्ता विवाहबाट जन्मिएका बच्चाहरूको उपचारमा उनीहरू जोडिन पुग्छन्। उनीहरू पनि यही समाजका एक अङ्ग हुन्। अर्कोतिर राज्यको ठूलो लगानी यस्ता बाबालिकाको उपचारमा खर्चिनु पर्ने भएकाले राज्य पनि यसप्रकारको विवाहलाई निरुत्साहीत गर्नेतिर लाग्नुपर्छ। सन् २०२० मा जर्नल अफ मेडिकल एथिक्सले ‘

कजिन विवाहमा कानूनी र नैतिक मुद्दाहरू’ शीर्षकमा गरेको अध्ययनले मूलतः कानूनी विवाद, नैतिक द्वन्द्व, र सामाजिक प्रभावमा केन्द्रित रहेको छ। यसले पश्चिमा र पारम्परिक समाजहरूबीचको द्वन्द्वलाई उजागर गरेको छ। यस अध्ययनले पनि कजिन विवाहबाट जन्मिएका बच्चाहरूमा गम्भीर रोगको सम्भावना २-३ गुणा बढ्छ भन्ने निष्कर्ष दिएको छ। यस अध्ययनले पनि कानूनी प्रतिबन्ध भन्दा पनि विवाह अगाडी जेनेटिक परामर्श दिनुका साथै शिक्षा र स्वास्थ्य सेवा बढाउन जोड दिएको छ।

यसका अतिरिक्त यस प्रकारको विवाहको सांस्कृतिक संवेदनशीलतालाई ख्याल गर्दै सामाजिक टयाबु नबनाई वैज्ञानिक चर्चाको रूपमा अगाडि बढाउन सुझाव दिएको छ। ऋयल कवल नगण्णतथ बलम न्मलभतअ म्क्यचमभचक प्ल दचवशर्ष” (२०१७) र क्यअर्षा बलम न्मलभतअ कउवअतक या ऋयगकप्ल :बचचष्वनभ प्ल दचवशर्ष” (२०२०) जस्ता अनुसन्धानले पनि माथिका तथ्य र सामाजिक संरचनाका नजिक नजिक रहेर निष्कर्ष र सुझावहरू दिएका छन्।

नेपालले मुलुकी ऐनमा हाडनाता करनीका बारेमा कानूनी प्रबन्ध गरेको छ। त्यो मात्र पर्याप्त छैन, त्यस प्रकारको विवाहबाट जन्मिने सन्तानको स्वास्थ्य समस्याका बारेमा विद्यालय शिक्षामा समावेश गरी जनजागरण ल्याउन पहल गर्नुपर्छ। आमाबुबाहरू पनि यस प्रकारको विवाह हुन नदिन सजग हुनुपर्छ।

अहिले कुल संरक्षण वा वंशावली बनाउने होड चलेको छ। यसले पनि यस प्रकारका विवाहलाई कम गर्न अवश्य पनि सकारात्मक भूमिका नै खेल्ने नै छन्।

हिजो कुन समय र परिवेशमा शुरु गरिएका यस्ता विवाह आज जरुरत नपर्न सक्छन्। विश्व आज हातको एउटा मोबाइलमा सीमित हुन पुगेको छ।अझै पनि कतै-कतै गरिवी र शिक्षाका अभावमा गरिने यस प्रकारको विवाहमा कम ल्याई समाज सुधारका लागि कडा कानूनी प्रावधान भन्दा पनि जेनेटिक परामर्श र वैज्ञानिक जनचेतना मार्फत शिक्षा र स्वास्थ्यसँग जोडेर अघि बढ्न आवश्यक देखिन्छ। यदि त्यसो गर्न सकिएन भने समाजमा विकलाङ्गहरूको संख्या बढ्ने, शिशु मृत्यु दर बढ्ने र नसर्ने रोगबाट ग्रस्तहरूको संसार हुने अवस्था नआउला भन्न सकिँदैन।

थाहा छैन, माथि उल्लेखित पात्रको विवाह भयो कि नाई। यदि भएको रहेन छ भने नहोस र भैसकेको रहेछ भने आशा गरौं उनीहरूका सन्तान स्वस्थ जन्मिउन्।

(अर्याल त्रिभुवन विश्वविद्यालयमा कार्यरत राजनीतिशास्त्रका प्राध्यापक हुन्) - खबरहबबाट

मध्यपुर थिमि नगरपालिकाको आ.व. २०८२/०८३ को नीति तथा कार्यक्रम: एक सिंहावलोकन

मध्यपुर थिमि नगरपालिकाले आ.व. २०८२/०८३ का लागि “हाम्रो कला, हाम्रो संस्कृति: मध्यपुर थिमि, हाम्रो सम्पत्ति” भन्ने मूल नाराका साथ गौरवमय नीति तथा कार्यक्रम प्रस्तुत गरेको छ। यसले सांस्कृतिक जीवन्त शहरका रूपमा नगरको विकास गर्ने परिकल्पना गरेको छ।

नीति तथा कार्यक्रमका आधार र प्रार्थमिकताहरू:

यस नीति तथा कार्यक्रमलाई नेपालको संविधान २०७२, दिगो विकासका लक्ष्य २०३०, स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४, राष्ट्रिय योजना आयोगको मार्गदर्शन, र नियामक निकायहरूको निर्देशनका साथै नगरपालिकाको दीर्घकालीन सोच र जनताका अपेक्षालाई आधार बनाइएको छ।

मुख्य प्रार्थमिकताका क्षेत्रहरू: नगरपालिकाले निम्न ९ वटा क्षेत्रलाई प्रार्थमिकतामा राखेर काम अगाडि बढाउने जनाएको छ:

- सुशासन तथा गुणस्तरीय सार्वजनिक सेवा प्रवाह: पारदर्शिता, जवाफदेहिता, सदाचारिता, विद्युतीय प्रणालीको प्रयोग, र कर्मचारीको क्षमता विकासमा जोड।
 - शिक्षा, स्वास्थ्य र खेलकुद: शैक्षिक गन्तव्य बनाउने, प्राविधिक शिक्षा प्रवर्द्धन, गुणस्तरीय स्वास्थ्य सेवा, र खेलकुद पूर्वाधार विकास।
 - सामाजिक समावेशीकरण: लैङ्गिक समानता, सामाजिक न्याय, बालमैत्री शासन, र जेष्ठ नागरिकको सम्मान।
 - कृषि तथा पशुपन्छी विकास: आधुनिक कृषि, उत्पादन वृद्धि, पशुपालन प्रवर्द्धन, र व्यवस्थित वधस्थल सञ्चालन।
 - उद्योग, वाणिज्य, सहकारी तथा रोजगारी प्रवर्द्धन: लघु तथा घरेलु उद्योगलाई प्रोत्साहन, सिप विकास, र रोजगार सृजना।
 - वन, वातावरण, जलवायु परिवर्तन तथा विपद् व्यवस्थापन: स्वच्छ, सफा र हरियाली प्रवर्द्धन, फोहरमैला व्यवस्थापन, र विपद् पूर्वतयारी।
 - कला, संस्कृति, सम्पदा तथा पर्यटन प्रवर्द्धन: सांस्कृतिक सम्पदाको संरक्षण, प्रवर्द्धन र पर्यटन बोर्डको स्थापना।
 - पूर्वाधार विकास: व्यवस्थित भवन निर्माण, सडक मर्मत, शहरी विकास, खानेपानी र सरसफाइको व्यवस्था।
 - सूचना प्रविधि: डिजिटल प्रोफाइल, अनलाइन भुक्तानी, र साइबर सुरक्षामा जोड।
- प्रमुख नीति तथा कार्यक्रमहरू:
- सुशासन र संस्थागत विकास: सुशासन नीति: सार्वजनिक सेवालाई

चुस्त, पारदर्शी र सेवाग्राहीमैत्री बनाउने, कार्यसम्पादन करार सम्भौता, कर्मचारी व्यवस्थापनमा पारदर्शिता, भ्रष्टाचारमा शून्य सहनशीलता, र गुनासो सुनुवाइलाई प्रभावकारी बनाउने।

सूचना प्रविधि नीति: विद्युतीय प्रणाली मार्फत समग्र प्रगति अनुगमन, पर्यटन सूचना पोर्टलको विकास, न्द्व मा आधारित घर नम्बरिङ, र डिजिटल प्रोफाइलको प्रयोग।

आर्थिक प्रशासन नीति: विद्युतीय भुक्तानी प्रणाली, बेरजु फछ्योटमा शून्य सहनशीलता, र प्रशासनिक खर्चमा मितव्ययिता।

राजस्व नीति: करदाताको क्षमतालाई ध्यान दिई कर पुनरावलोकन, कर तिर्ने संस्कृति विकास, उत्कृष्ट करदातालाई सम्मान, र अनलाइन भुक्तानी प्रणालीको सुधारा।

कानून तथा फैसला कार्यान्वयन नीति: मानव अधिकार संरक्षण, सूचना प्रविधिबाट न्याय सम्पादन, न्यायिक समितिलाई सक्षम बनाउने, र वडास्तरमा मेलमिलाप केन्द्र स्थापना।

२. पूर्वाधार विकास: पूर्वाधार विकास नीति: नगरपालिकाको प्रशासकीय भवन र वडा कार्यालय भवन निर्माण, आयोजना बैंक निर्माण, सार्वजनिक जग्गा संरक्षण, र पुरातात्विक सम्पदा पुनर्निर्माणमा लागत सहभागिता नलिने।

भवन नीति: नक्सा पास प्रक्रियालाई वैज्ञानिक र आधुनिक बनाउने, परम्परागत शैलीका घर निर्माणमा प्रोत्साहन।

यातायात नीति: सडक मर्मतसम्भार, सडक पेटीलाई पैदल यात्रीको अधिकार क्षेत्रको रूपमा स्थापित गर्ने, सार्वजनिक सडकमा पार्किङ निषेध, र सडक निर्माणमा गुणस्तर सुनिश्चितता।

शहरी विकास नीति: नयाँ बस्ती विकास र जग्गा एकीकरण आयोजना सञ्चालन, खानेपानी तथा ढल प्रणालीको विद्युतीय अभिलेख, र ऐतिहासिक बस्तीको सौन्दर्यीकरण।

वातावरण, सरसफाइ तथा फोहरमैला व्यवस्थापन नीति: स्वच्छ, सफा र हरियाली प्रवर्द्धन, फोहरमैलाको अन्तिम विसर्जन स्थल खोजी, वृक्षारोपण, बाढी, पहिरो तथा भू-क्षय नियन्त्रण, र फोहरको स्रोतमा नै वर्गीकरण।

खानेपानी तथा सरसफाइ नीति: ऐतिहासिक पानीको मुहान, कुवा, ढुंगेधारा, पोखरीको संरक्षण, र स्वच्छ तथा शुद्ध खानेपानीको सहज आपूर्ति।

जलस्रोत तथा भू संरक्षण नीति: भूमिगत पानीको अव्यवस्थित दोहनलाई निरुत्साहित गर्ने, र पानीका स्रोतहरूको संरक्षण।

विपद् व्यवस्थापन नीति: विपद् व्यवस्थापन कोषलाई सुदृढ गर्ने, खोज, उद्धार तथा राहत सामग्री वितरण, एम्बुलेन्स, शव बाहन तथा दमकलको व्यवस्था, र स्थानीय विपद् तथा जलवायु उत्थानशील कार्य योजना कार्यान्वयन।

३. सामाजिक विकास: शिक्षा नीति: नर्सिङ कलेज र पारामेडिक्स कोर्स सञ्चालन, प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा प्रवर्द्धन, शैक्षिक संस्थाको नियमन, र सामुदायिक विद्यालयको गुणस्तर सुधारा।

युवा तथा खेलकुद नीति: मध्यपुर खेलकुद मैदानको पूर्वाधार विकास, नगर खेलकुद विकास समिति गठन, र खेलकुद प्रतियोगिता तथा प्रशिक्षण सञ्चालन।

महिला बालबालिका तथा सामाजिक समावेशीकरण नीति: लैङ्गिक समानता, सशक्तिकरण, सामाजिक न्याय, बालश्रम मुक्त नगर स्थापना, र बालमैत्री स्थानीय शासन नगर घोषणा।

स्वास्थ्य नीति: आधारभूत स्वास्थ्य सेवामा लगानी वृद्धि, सामुदायिक स्वास्थ्य प्रणाली सुदृढीकरण, स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रम विस्तार, र सरुवा तथा नसर्ने रोगहरूको नियन्त्रण।

४. आर्थिक विकास: कृषि विकास नीति: आधुनिक प्रविधिको प्रयोग, उत्पादकत्व वृद्धि, कौसी खेतीलाई प्रभावकारी बनाउने, र कृषि पूर्वाधार विकास।

पशुपन्छी विकास नीति: पशु वधस्थललाई वैज्ञानिक बनाउने, छाडा चौपाया नियमन, र पशुपालन क्षेत्रको विकास।

उद्योग तथा रोजगारी प्रवर्द्धन नीति: लघु उद्यम तथा साना घरेलु उद्योगलाई प्रोत्साहन, व्यावसायिक तथा सिप विकास तालिम, र परम्परागत पेशाको संरक्षण।

वित्त तथा सहकारी नीति: सहकारी संस्थाहरूको अनुगमन, एकीकरणमा प्रोत्साहन, र पर्यटन क्षेत्रमा सहकारीको लगानी।

संस्कृति संरक्षण तथा पर्यटन प्रवर्द्धन नीति: पर्यटकीय गन्तव्यको रूपमा विकास, सम्पदा संरक्षण, र मध्यपुर पर्यटन बोर्डको स्थापना।

समग्रमा, मध्यपुर थिमि नगरपालिकाले आगामी आर्थिक वर्षमा सुशासन, पूर्वाधार विकास, सामाजिक र आर्थिक विकासका साथै सांस्कृतिक सम्पदाको संरक्षण र प्रवर्द्धनलाई उच्च प्रार्थमिकता दिएको देखिन्छ। यसले नगरवासीको जीवनस्तर सुधार गर्ने र नगरलाई एक जीवन्त तथा समृद्ध शहरको रूपमा स्थापित गर्ने लक्ष्य लिएको छ।

खाना कहिले सड्न थाल्छ ? यस्तो छ कारण र समाधान

काठमाडौँ – दाल, भात, तरकारी, मासु, रोटी र सागसब्जी नेपाली घरभित्र दैनिक प्रयोग हुने मुख्य परिकार हुन्। तर, यिनलाई केही घण्टाभन्दा बढी खुला वा सामान्य तापक्रममा राख्दा गन्ध, स्वाद र रडमा परिवर्तन देखिन थाल्छ। विशेषज्ञहरूका अनुसार यही प्रक्रिया नै खानाको सड्ने सुरुआती संकेत हो।

केही घण्टामै बिग्रने खतरा खासगरी गर्मीयाममा दाल, भात, तरकारीजस्ता पानीयुक्त परिकार ४ देखि ६ घण्टाभित्रै सड्न थाल्छन्। खाद्य अनुसन्धान अधिकृत विक्रम लिम्बुका अनुसार ती खानेकुरामा पानी र पोषक तत्त्व धेरै हुने भएकाले सूक्ष्म जीव (ब्याक्टेरिया, दुसी) छिट्टै सक्रिय हुन्छन्। “१२ घण्टा पुग्दा तीब्र गन्ध आउन थाल्छ, स्वाद फेरिन्छ, र एक-दुई दिनभित्र पूरै सडेर खान अयोग्य बन्छ,” उनले बताए।

सड्ने प्रक्रिया कसरी हुन्छ? खाना बिग्रनु जैविक, रासायनिक र भौतिक कारणहरूले हुन्छ। जैविक रूपमा, खानेकुरामा भएका ब्याक्टेरिया वा यिस्ट (दुसी) पोषक तत्त्वहरूमा पर्छन्, जसले सडनको प्रक्रिया सुरु गर्छ। उदाहरणका लागि, दूध ब्याक्टेरियाको असरले अमिलो हुन्छ।

रासायनिक रूपमा, अक्सिजनको सम्पर्कमा आएका बोसो वा तेलहरू बासी हुँदै गन्हाउने हुन्छन्। भौतिक रूपमा भने अत्यधिक तापक्रम, आर्द्रता र प्रकाशले सूक्ष्म जीवको वृद्धि तीब्र बनाउँछ। तापक्रम २०-४० डिग्री सेल्सियसका बीच ब्याक्टेरिया फस्टाउँछन्।

खाना बिग्रिएको कसरी थाहा पाउने? खाना सड्न थालेपछि त्यसको गन्ध, रड, स्वाद र बनावटमा स्पष्ट परिवर्तन देखिन्छ। खाद्य अनुसन्धान अधिकृत उज्ज्वल रायमाझी भन्छन्, “खाना सडेको संकेत अमिलो वा कुहिएको गन्ध हो। साथसाथै रड हरियो वा कालोमा परिणत हुन्छ। स्वाद अप्रिय वा अमिलो हुन्छ र बनावट चिप्लो वा सुख्खा देखिन्छ।”

तताउँदा सुरक्षित हुन्छ त? ७० डिग्री सेल्सियसभन्दा माथिको तापमा धेरैजसो ब्याक्टेरिया नष्ट हुन्छन्। तर, क्लोस्ट्रिडियम जस्ता ब्याक्टेरियाले बनाएको विष पदार्थ भने तताउँदा पनि हट्दैन। रायमाझीका अनुसार, “सडेको खाना तताउँदा केही ब्याक्टेरिया मरे पनि विषाक्त टक्सिन भने ज्यूँका त्यू रहन्छ।”

स्वास्थ्यमा पर्ने असर सडेको खाना खाँदा पेट दुख्ने, ग्यास, पखाला, बान्ता जस्ता समस्या देखिन सक्छन्। इन्टरनल मेडिसिन विशेषज्ञ डा. विद्या सागर प्रसादका अनुसार, “पेटको भित्री तहमा जलन, ग्यास्ट्राइटिस लगायत दीर्घकालीन असर समेत पर्न सक्छ।”

- खाना बिग्रन नदिन के गर्ने?
- पकाएको खाना तुरुन्तै ४ डिग्री सेल्सियसको फ्रिजमा राख्ने
 - एयरटाइट डब्बामा राखेर हावा र आर्द्रता प्रवेशबाट जोगाउने
 - आवश्यक मात्रामा मात्र पकाउने
 - फ्रिजबाट निकैको खाना ७० डिग्री सेल्सियसभन्दा माथि तताएर मात्र खाने
 - काँचो र पकाएको खाना छुट्टाछुट्टै राख्ने
 - लामो समयका लागि -१८ डिग्री सेल्सियसमा फ्रिजरमा राख्ने
- रायमाझी भन्छन्, “हरेक खानेकुराको आफ्नै सेल्फ लाइफ हुन्छ। दूध २-३ दिन, मासु १-२ दिनमै बिग्रन सक्छ। त्यसैले समयमै प्रयोग गर्ने बानी बसाल्नुपर्छ।”

रसायन प्रयोग गरेर पकाइएको आँप स्वास्थ्यका लागि जोखिमपूर्ण

काठमाडौँ – अहिले बजारमा पाइने धेरैजसो आँप प्राकृतिक रूपमा नभई रसायन प्रयोग गरेर पकाइएको पाइएको छ। स्वास्थ्य विशेषज्ञहरूका अनुसार यस्ता फलफूल खाँदा अपच, मुखमा घाउ, छालामा कोक्याउने समस्या मात्र होइन, पेटसम्बन्धी गम्भीर रोगसमेत निम्तिन सक्छन्।

पोषणविद् रश्मी बजिमयका अनुसार नेपालमा प्राकृतिक रूपमा पाक्ने आँपको सिजन जेठको तेस्रो हप्तापछि सुरु हुन्छ। त्यसअघि देखिएका आँपहरूमध्ये धेरैजसोमा क्याल्सियम कार्बाइडजस्ता खतरनाक रसायन प्रयोग हुने गर्छ। यस्तो रसायनले पाचन प्रणालीमा असर गर्ने, घाँटी दुख्ने, र दीर्घकालीन रूपमा क्यान्सरसम्म गराउन सक्ने सम्भावना हुन्छ।

बजारमा अहिले छ्यापछ्यापती देखिने आँपहरू असमयमै हावाहुरीले झरेका वा काँचै तोडिएका हुन्। तिनलाई जबर्जस्ती रसायन प्रयोग गरी पकाएर बजारमा पठाइने गरिएको छ। आँपको बोटबाट फल छुटिएको ठाउँ (भेट्नो भाग) विशेष रूपमा विपादीले प्रभावित हुने भएकाले त्यो भाग हटाई पानीमा राम्रोसँग धुने सल्लाह दिइन्छ।

भन्सार विभागका अनुसार चालु आर्थिक वर्षको चैतसम्म २५ करोड रुपैयाँभन्दा बढीको आँप आयात भइसकेको छ। भारत, चीन, थाइल्याण्ड, पाकिस्तान र फिलिपिन्सलगायत देशबाट आयात हुने आँपमध्ये धेरैमा विपादीको जोखिम रहेको आशंका गरिएको छ।

फलफूल तथा तरकारीमा प्रयोग हुने विपादी परीक्षण गर्ने प्रयोगशालाको अभावले गर्दा राज्यले गुणस्तर नियमन गर्न सकिरहेको छैन। फलस्वरूप विपादीयुक्त आयातित फलफूल सजिलै बजारमा छिरेरहेको छ। यस्ता खाद्य वस्तु नियन्त्रणका लागि सम्बन्धित निकाय–भन्सार, प्लाण्ट क्वारेण्टाइन तथा विपादी व्यवस्थापन केन्द्र, र सीमा सुरक्षा निकायहरूबीच समन्वय आवश्यक छ।

राष्ट्रिय फलफूल विकास केन्द्रका प्रमुख महेशचन्द्र आचार्यका अनुसार उपभोक्ता स्वयं सचेत हुनुपर्ने पहिलो आवश्यकता हो। त्यस्तै, राज्यले आयात नियन्त्रण गर्न प्राविधिक प्रमाण जुटाउन सक्ने व्यवस्था मिलाउनु आवश्यक छ। विपादी परीक्षणको आधारमा आयातमा शर्त राख्ने, नमूना परीक्षण गर्ने र सीमा सुरक्षा बललाई सकृय बनाउने उपायले समस्याको समाधान खोज्न सकिने उनको सुझाव छ।

विशेषज्ञहरूका अनुसार बेमौसमी आँप उपभोग गर्नु परे, भेट्नो भाग काटेर पानीमा ढुवाएर राम्ररी धोएपछि मात्र सेवन गर्नु उचित हुन्छ। यसरी बाहिरी सतहमा रहेको विपादीको मात्रा केही हदसम्म हटाउन सकिन्छ।

सरकारी अनुदानबारे दुई जनाविरुद्ध साइबर अपराध मुद्दा

काठमाडौँ । सरकारी अनुदान सम्बन्धी विषयमा फेसबुकमा भिडियो रिपोर्ट सार्वजनिक गरेपछि दुई व्यक्तिमाथि साइबर अपराधअन्तर्गत मुद्दा दायर भएको छ। लाक्पा तामाङको फेसबुक पेजमा राखिएको सो भिडियोका कारण उनीसहित सोमबहादुर घिसिङलाई कानुनी कारवाहीको दायरामा ल्याइएको हो।

धनकुटा जिल्ला प्रहरी कार्यालयमा २ जेठमा तुलसी राईले दिएको जाहेरीका आधारमा उनीहरू विरुद्ध अनुसन्धान अघि बढाइएको थियो। अनुसन्धानपछि, सामाजिक सञ्जालमा आधारहीन, भुटा, भ्रामक र अपमानजनक सामग्री प्रकाशन गरेको आरोपमा साइबर अपराधसम्बन्धी मुद्दा चलाइएको हो।

सरकारी वकिलको कार्यालयले ५ असारमा जिल्ला अदालतमा लाक्पा तामाङ र सोमबहादुर घिसिङविरुद्ध औपचारिक रूपमा मुद्दा दायर गरेको छ। अभियोग पत्रअनुसार, सोमबहादुर घिसिङले प्रत्यक्ष स्थलगत अनुगमन गरी स्थानीय कृषकसँगको संवादका आधारमा सत्य विवरण समेटेर भिडियो बनाएको दावी गरेका छन्। उनका अनुसार, “सत्य घटनालाई उजागर गर्न बनाइएको भिडियो

हो। वास्तविक कृषकहरूले अनुदान नपाएको गुनासो गरेकाले भिडियोमा सो कुरा उल्लेख गरिएको हो।”

भिडियोमा तुलसी राईले मनकला लिम्बुसँग मिलेर बनाएको बहुउद्देश्यीय कृषि तथा पशुपालन फर्मले अनुदान प्राप्त गरे पनि त्यसअनुसारको काम नभएको आरोप लगाइएको छ। भिडियोमा देखाइएको अनुसार, “न खोर छ, न सुँगुर–सवै कुरा कागजमै सीमित छन्। अनुदान पार्टी निकटका व्यक्तिले मात्र पाएका छन्,” भन्ने भनाइ सार्वजनिक गरिएको थियो। तर अभियोग पत्रमा भनिएको छ कि उक्त फर्मले घरेलु तथा साना उद्योग कार्यालय, धनकुटासँग अनुदानसम्बन्धी सम्भौता गरिसकेको थियो तर रकमको पूर्ण भुक्तानी नभइसकेको अवस्थामा नै गलत र भ्रामक सूचनासहितको भिडियो सार्वजनिक गरिएको हो। साथै, भिडियोमा प्रयोग गरिएका शब्दहरूले महिला व्यवसायीहरूको मानमर्दन गर्ने, हतोत्साहित गर्ने र सार्वजनिक मर्यादाविपरीत आचरण देखिएको आरोप लगाइएको छ।

तुलसी राई नेकपा एमालेका धनकुटा जिल्ला सहसचिव रहेको जनाइएको छ।

अमेरिकाले विदेशी विद्यार्थी भिसा प्रक्रिया अस्थायी रूपमा रोकेको घोषणा

काठमाडौँ – अमेरिकी सरकारले विदेशी विद्यार्थीहरूका लागि भिसा प्रक्रिया अस्थायी रूपमा रोक्ने निर्णय गरेको छ। सामाजिक सञ्जाल परीक्षण प्रणालीलाई कडा बनाउने नयाँ नीतिसँगै अमेरिकी विदेश मन्त्रालयले दूतावास र वाणिज्य दूतावासहरूलाई अर्को निर्देशन नआएसम्म विद्यार्थी भिसा नदिन आग्रह गरेको अलजजिराले जनाएको छ।

यो निलम्बन कति समयसम्म लागू रहने भन्ने विषयमा स्पष्ट जानकारी दिइएको छैन। तर, सम्बन्धित कर्मचारीहरूलाई ‘केही दिनभित्र’ थप निर्देशहरू दिइने उल्लेख गरिएको छ।

ट्रम्प प्रशासनले हालैका दिनमा अमेरिकी विश्वविद्यालयहरू तथा तिनमा अध्ययन गर्ने विदेशी विद्यार्थीहरूप्रति कडा रवैया अपनाउँदै आएको छ। यसै सन्दर्भमा हार्वर्ड

विश्वविद्यालयलाई विदेशी विद्यार्थी भर्ना गर्न दिएको अनुमति समेत रद्द गरिएको थियो। हार्वर्डमाथि चिनियाँ पक्षसँग मिलेमतो र यहूदी विरोधी गतिविधिमा संलग्न भएको आरोप लगाइएको छ।

यद्यपि एक संघीय न्यायाधीशले सो निर्णयलाई हाललाई स्थगित गरेका छन्। साथै, ट्रम्प प्रशासनले हार्वर्डसँग बाँकी रहेका संघीय सम्झौताहरू पनि चाँडै रद्द गर्ने तयारीमा रहेको बताइएको छ, जसले यो प्रकरणलाई थप जटिल बनाउन सक्छ।

अमेरिकी विदेश मन्त्रालयकी प्रवक्ता ट्यामी ब्रुसले एक पत्रकार सम्मेलनमा अमेरिका आउन चाहने व्यक्तिले अमेरिकी कानून बुझ्नुपर्ने र भिसा आवेदन प्रक्रियामा सबै चरण पार गर्न तयार हुनुपर्ने बताइन्। विशेष गरी विद्यार्थी भिसाका लागि आवेदन

दिनेहरूले बढी जाँच भोग्नुपर्ने स्पष्ट पार्दै उनले भनेकी छन्, “तपाईंले सामान्य प्रक्रिया पुरा गर्नुपर्छ र आवश्यक छानबिनको सामना गर्न तयार रहनुपर्छ।”

ट्रम्प प्रशासनका पछिल्ला कदमहरूले अमेरिका भित्र अस्थायी रूपमा बसिरहेका व्यक्तिहरूका अधिकार र शैक्षिक स्वतन्त्रताको विषयमा संवैधानिक बहस सिर्जना गरिरहेको छ।

विदेशमन्त्री रुबियोले हालै अमेरिकी सिनेटमा बोलेका थिए कि ट्रम्पले सत्तामा आएदेखि ‘हजारौं’ भिसा रद्द गरिएका छन्, यद्यपि यस्ता भिसा रद्दको विस्तृत विवरण सार्वजनिक गरिएको छैन।

यो निर्णयले अमेरिकी शिक्षालयमा अध्ययन गर्न चाहने विश्वभरका विद्यार्थीहरूलाई गम्भीर असर पार्ने देखिएको छ।

नेपालमा १८ प्रकारका साइबर अपराध: नयाँ विधेयकले के भन्छ?

नेपाल सरकारले डिजिटल माध्यमबाट हुने अपराधलाई सम्बोधन गर्न ‘सूचना प्रविधि तथा साइबर सुरक्षा विधेयक, २०८२’ ल्याउने तयारी गरेको छ। सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्री पृथ्वीसुब्बा गुरुङले २०८२ जेठ २७ गते प्रतिनिधि सभामा दर्ता गरेको यस विधेयकले साइबर अपराधका १८ विभिन्न प्रकारका कसुरहरूलाई परिभाषित गरेको छ। यसमा विद्युतीय उपकरण, नेटवर्क र प्रणालीहरूको दुरुपयोग गरी गरिने गैरकानुनी गतिविधिहरूलाई छुट्याइएको छ, र प्रत्येक कसुरको लागि छुट्टै सजायको व्यवस्था गरिएको छ।

प्रस्तावित विधेयकको परिच्छेद १४ मा कसुर तथा सजायसम्बन्धी व्यवस्था छ, जसले दफा ८० देखि दफा ९८ सम्म कसुरका प्रकृति र तिनअनुसार हुने सजायहरू निर्धारण गर्दछ।

विधेयकले समेटेका १८ प्रमुख साइबर अपराधहरू:

१. मुलुकको साइबर सुरक्षामा अवरोध: विद्युतीय प्रणालीको प्रयोग गरी मुलुकको साइबर सुरक्षा वा तथ्याङ्क प्रणालीमा अवरोध पुर्‍याउने वा प्रतिकूल असर पार्ने कार्य दण्डनीय हुनेछ। यसमा पाँच वर्षसम्म कैद वा १० लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुन सक्छ।

२. विद्युतीय प्रणाली सञ्चालनमा हस्तक्षेप: आर्थिक लाभको उद्देश्यले विद्युतीय सूचना प्रविधि, सम्प्रेषण, हेरफेर वा मेटाउने, वा लुकाइछिपाइ विद्युतीय प्रणालीमा हस्तक्षेप गर्ने कार्य कसुर मानिनेछ। यसमा तीन वर्षसम्म कैद वा पाँच लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुन सक्छ।

३. सूचनाको चोरी: विद्युतीय प्रणालीमा प्रयोग हुने स्रोत सङ्केत (कम्प्युटर प्रोग्रामको सूचीकरण, निर्देशन, डिजाइन, लेआउट) तथा सूचनाको अनधिकृत चोरी, नष्ट गर्ने वा परिवर्तन गर्ने कार्य साइबर अपराध हो। चोरीको सूचना जानीजानी खरिद-विक्री

गर्नेलाई पनि तीन वर्षसम्म कैद वा पाँच लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुनेछ।

४. कम्प्युटरमा अनधिकृत पहुँच: कसैको युजर एकाउन्ट वा कम्प्युटर प्रणालीमा अनधिकृत पहुँच पुर्‍याएर डाटाको खण्डतामा फरक पार्ने गरी हेरफेर वा मेटाउने कार्य दण्डनीय हुन्छ। यसमा दुई वर्षसम्म कैद वा दुई लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुन सक्छ।

५. प्रयोगकर्तालाई अवरोध: विद्युतीय प्रणालीको कार्य सञ्चालनमा बाधा पुर्‍याउने वा प्रयोगकर्तालाई प्रणाली प्रयोगमा अवरोध गर्ने, रोक लगाउने वा हस्तक्षेप गर्ने कार्यमा तीन वर्षसम्म कैद वा तीन लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुन सक्छ।

६. अर्को व्यक्तिको सूचना मेटाइदिनु: गलत मनसायले कसैको स्वामित्वमा रहेको विद्युतीय सूचनालाई अनधिकृत रूपमा मेटाउने, नष्ट गर्ने, हेरफेर गर्ने, विगाने वा प्रयोगहीन बनाउने कार्यमा तीन वर्षसम्म कैद वा तीन लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुन सक्छ।

७. गोपनीयतामा खलल: विद्युतीय माध्यमबाट कसैको वैयक्तिक विवरण सङ्कलन गर्ने, सूचना अनधिकृत रूपमा प्राप्त गर्ने, गोपनीयता भङ्ग गर्ने वा अनधिकृत रूपमा उपलब्ध गराउने कार्य साइबर अपराध हो। अनुमति बिना संवाद रेकर्ड गर्ने कार्यमा दुई वर्षसम्म कैद वा तीन लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुन सक्छ।

८. भ्रष्टा प्रमाणपत्र प्रकाशन: प्रमाणीकरण निकायले जारी नगरेको वा रद्द भइसकेको प्रमाणपत्रलाई जानीजानी प्रकाशन गर्ने वा कसैलाई उपलब्ध गराउने कार्यमा दुई वर्षसम्म कैद वा दुई लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुन सक्छ।

९. अश्लील सामग्री उत्पादन: विद्युतीय प्रणालीमाफत अश्लील

सामग्री उत्पादन, सङ्कलन, विक्री वितरण, प्रकाशन, प्रदर्शन, प्रसार वा सञ्चय गर्ने कार्यमा दुई वर्षसम्म कैद वा दुई लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुन सक्छ (अनुसन्धान, कानून कार्यान्वयन, अध्यापन वा चिकित्सकीय प्रयोजन बाहेक)।

१०. गोप्य कोड चोरी (फिसिड/स्फुफिड): फिसिड (नक्कली लिङ्ग वा सन्देशबाट संवेदनशील सूचना प्राप्त गर्ने) वा स्फुफिड (अज्ञात स्रोतबाट आएको सञ्चारलाई विश्वसनीय देखाउने) जस्ता विधि प्रयोग गरी युजर एकाउन्टको पासवर्ड, पिनकोड, प्याटर्न वा टोकन लगायतका गोप्य कोड चोरी गर्ने कार्यमा दुई वर्षसम्म कैद वा दुई लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुन सक्छ।

११. स्निफिड: नेटवर्कमा प्रसारित डाटालाई सम्बन्धित पक्षको अनुमति बिना अनधिकृत रूपमा सुन्ने, पढ्ने वा हेर्ने (स्निफिड) कार्यमा दुई वर्षसम्म कैद वा दुई लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुन सक्छ।

१२. अर्काको कम्प्युटर एप्लिकेसन प्रवेश: कसैको कम्प्युटर वा कम्प्युटर प्रणालीमा अनुमतिबिना अवाञ्छित एप्लिकेसन प्रवेश गराउने वा फैलाउने कार्यमा दुई वर्षसम्म कैद वा दुई लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुन सक्छ।

१३. डिनायल अफ सर्भिस (म्यक): सार्वजनिक प्रयोगमा रहेको कम्प्युटर प्रणालीको सञ्जाललाई डिनायल अफ सर्भिस जस्ता विधि प्रयोग गरी बन्द गर्ने वा अपेक्षित प्रयोगकर्ताका लागि पहुँच नपुग्ने वातावरण सिर्जना गर्ने कार्यमा दुई वर्षसम्म कैद वा दुई लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुन सक्छ।

१४. इन्टरनेट अफ थिङ्स (क्षयत) मा आक्रमण: इन्टरनेट अफ थिङ्स (एकअर्काबीच डाटा आदानप्रदान गर्नसक्ने इलेक्ट्रोमेकानिकल उपकरणको

सामूहिक सञ्जाल) मा आधारित उपकरण तथा सञ्जालमा अनुमति बिना आक्रमण गरी काममा खलल पुर्‍याउने कार्यमा दुई वर्षसम्म कैद वा दुई लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुन सक्छ।

१५. पासवर्ड दुरुपयोग: विद्युतीय माध्यममा रहेको व्यक्तिको निजी साँचो, पासवर्ड वा अन्य विद्युतीय पहिचानको स्थानान्तरण, नियन्त्रण वा प्रयोग गरी कसुर गर्ने मनसायले पहिचानको दुरुपयोग गर्ने कार्यमा एक वर्षसम्म कैद वा एक लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुन सक्छ।

१६. एआईबाट अपराध: कृत्रिम बुद्धिमत्ता (आर्टिफिसियल इन्टेलिजेन्स) को प्रयोग गरी यस ऐनबमोजिम कसुर मानिने कार्य गरेमा सोही व्यक्तिले गरे सरह मानी सजाय हुनेछ।

१७. उक्साउने र मतियार दुवै अपराधी: साइबर अपराध गर्न दुरुत्साहन गर्ने वा आपराधिक षडयन्त्रमा संलग्न हुने व्यक्तिलाई मुख्य कसुरदारलाई भए सरहको सजाय हुनेछ। कसुर गर्न सघाउने वा मतियार हुने व्यक्तिलाई मुख्य कसुरदारको सजायको आधा सजाय हुनेछ।

१८. संस्था पनि जिम्मेवार: कुनै फर्म, कम्पनी वा सङ्गठित संस्थाले साइबर अपराध गरे वा गराएमा कार्य गर्ने व्यक्ति जिम्मेवार हुनेछ। यदि व्यक्ति किटान हुन नसकेमा सम्बन्धित धनी, हिस्सेदार, सञ्चालक, प्रबन्ध सञ्चालक वा महाप्रबन्धकले आपराधिक दायित्व बेहोर्नु पर्नेछ।

यी कसुरहरूमा उल्लेखित सजायका अतिरिक्त, प्रचलित कानूनबमोजिम थप सजाय गर्न पनि बाधा नपर्ने व्यवस्था विधेयकको दफा ९९ मा छ। साइबर अपराधबाट कसैलाई हानि-नोक्सानी, हैरानी वा क्षति भएको रहेछ भने त्यस्तो क्षतिपूर्ति सम्बन्धित कसुरदारबाट भराइनेछ।

यो ऐनबमोजिमका कसुरसँग सम्बन्धित मुद्दामा नेपाल सरकार वादी हुनेछ। साइबर अपराध भएको थाहा पाएको मितिले ६ महिनाभित्र सूचना प्रविधि विभाग वा राष्ट्रिय साइबर सुरक्षा केन्द्रमा उजुरी गर्नुपर्ने बाध्यकारी व्यवस्था विधेयकको दफा १०२ मा गरिएको छ। विभाग वा केन्द्रको जरिवाना उपर चित्त नबुझेमा ३५ दिनभित्र सम्बन्धित जिल्ला अदालतमा पुनरावेदन गर्न सकिनेछ।

यो विधेयकले नेपालमा बढ्दो साइबर अपराधलाई नियन्त्रण गर्न महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्ने अपेक्षा गरिएको छ। के तपाईंलाई यस विधेयकका कुनै खास पक्षबारे थप जानकारी चाहिएको छ?

क्लब विश्वकपमा पिएसजीको भेट इन्टर मायमीसँग

एजेन्सी । अमेरिकामा जारी फिफा क्लब विश्वकपको अन्तिम १६ को खेलमा इन्टर मायमीले पेरिस सेन्ट जर्मेन (पिएसजी) को सामना गर्ने भएको छ ।

पिएसजी समूह बी को विजेता र इन्टर मायमी समूह ए को उपविजेता बनेसँगै यी दुई टोलीको भेट अन्तिम १६ चरणमा हुने पक्का भएको हो । यससँगै मायमीका कप्तान लिओनेल मेस्सीले आफ्नो पूर्व क्लब पिएसजीको सामना गर्ने भएका छन् । उनी गत सिजन पिएसजीसँग सम्बन्ध चिसिएपछि मायमी आएका थिए ।

समूह ए को दुवै खेल बराबरीमा सकिएपछि पाल्मेइरास समूह विजेता बन्न सफल रहेको हो । इन्टर मायमी र पाल्मेइरासको खेल २-२ को बराबरीमा सकिँदा एफसी पोर्टो र अल अहलीले ४-४ को रोमान्चक बराबरी खेले ।

इन्टरले खेलमा २-० को अग्रता लिएपनि त्यसलाई जोगाउन नसक्दा समूह विजेता बन्ने अवसर गुमायो । पहिलो हाफमा तादेओ आलेन्डेको गोलमा इन्टरले अग्रता लिएको थियो । उनले १६ औँ मिनेटमा सुआरेजले छुटाएको काउन्टर अट्याकमा गोल गरेका थिए । सुआरेजले ६५ औँ मिनेटमा इन्टरको अग्रता दोब्बर पारे । उनले २ डिफेन्डरलाई बिट गर्दै पेनाल्टी क्षेत्र भित्रबाट गोल गरेका थिए । तर पाल्मेइरासले अन्तिम १० मिनेटमा २ गोल फर्कायो । ८० औँ मिनेटमा पाउलिन्होले गरेको फितलो प्रहार गोल भयो । त्यसको ८ मिनेटपछि माउरिसियोले क्लियर हुन नसकेको बललाई गोलको दिशा दिए ।

अर्को खेलमा विसाम अबु अलीको ह्याट्रिकमा अल अहली र पोर्टोको खेल ४-४ को बराबरी भयो । अल अहलीले ४ पटक अग्रता लिएपनि पोर्टोले चारै पटक बराबरी गोल फर्काएको थियो । ८९ औँ मिनेटमा पेपेले चौथो बराबरी गोल गरेका थिए ।

पाल्मेइरास र इन्टर समान ५-५ अंक जोड्दै अघि बढे । गोलअन्तरमा पाल्मेइरास शीर्षस्थानमा रह्यो । पोर्टो र अल अहलीले २-२ अंक जोडे ।

त्यसअघि पिएसजी समूह चरणको अन्तिम खेलमा सिआटल साउन्डर्सलाई २-० ले पराजित गर्दै अंक तालिकाको शीर्षस्थानमा उक्लिएको थियो । पिएसजीले खेलको ३५ औँ मिनेटमा क्वाराल्भेलियाको गोलमा अग्रता लिएको थियो । दोस्रो हाफको ६७ औँ मिनेटमा अक्रफ हाकिमीले अग्रता दोब्बर पारे ।

समूहको अर्को खेलमा एटलेटिको म्याड्रिडले बोटाफोगोलाई १-० ले पराजित गरेपछि पिएसजी समूह विजेता बनेको हो । एटलेटिकोले ८७ औँ मिनेटमा एन्टोइन ग्रिजमनको गोलमा अग्रता लिएको थियो । बोटाफोगो आफैँ भने बराबरी मात्र खेलेको अवस्थामा पनि समूह विजेता बन्ने थियो ।

एटलेटिको भने जितका बावजुद अर्को चरणमा अघि बढ्न सकेन । अंक तालिकामा पिएसजी, बोटाफोगो र एटलेटिकोको समान ६-६ अंक भएपनि गोलअन्तरका आधारमा पिएसजी शीर्षस्थानमा र बोटाफोगो समूह उपविजेता बन्दै अघि बढे । सिआटल भने अंकाविहिन रहेर पुछारमा रहँदै बाहिरियो ।

अब अन्तिम १६ मा पिएसजी र इन्टर मायमी खेल्नेछन् । त्यस्तै बोटाफोगोले पाल्मेइरासको सामना गर्नेछ ।

नेपालको जापानमाथि ९ विकेटको सहज जित

काठमाडौँ । नेपालले मलेसियामा जारी एसिसी मेन्स यु-१६ एलिट कपमा जापानलाई सहजै हराएको छ । नेपालले जापानमाथि ९ विकेटको सहज जित हात पारेको हो । जापानले दिएको ८१ रनको सामान्य लक्ष्य नेपालले १४.२ ओभरमा १ विकेट गुमाएर पूरा गर्यो । नेपाललाई सहज जित दिलाउन शिवान्श बजगाईंले बलमा ७ चौकाको सहयोगमा ३८ रन जोडे । अधिल्लो खेलका ‘प्लेयर अफ द म्याच’ रहेका प्रसिद्ध जैसी ३७ बलमा ३३ रनमा अविजित रहे । ओपनर जोय थापा १ रनमा आउट भए । त्यसअघि टस जितेर पहिले व्याटिङ गरेको जापान ३४.३ ओभरमा ८० रनमा नै समेटियो । नेपालको उत्कृष्ट बलिङ सामू जापानको व्याटिङ चल्न सकेन ।

जापानका कप्तान चार्ली हाराहिन्जीले ४८ बलमा ४ चौकाको सहयोगमा ३६ तथा गम्बी हाराहिन्जीले ३० बलमा १३ रन बनाए । जापानका ब्याटरले दोहोरो अंकमा रन जोड्न सकेनन् । नेपाली बायाँ हाते स्पिनर शुभम खनालले १० ओभरमा १५ रन खर्चिएर ५ विकेट लिए । अभय यादवले २ तथा शुशिल रावल र विपिन शर्मांले समान १ विकेट लिए ।

नेपालले दोस्रो खेलमा अपराजित रहेको छ । नेपालको ४ अंक बनाएको छ । जापानको दोस्रो खेलमा यो पहिलो हार हो । पहिलो खेलमा नेपालले सिंगापुर तथा जापानले भुटानलाई पराजित गरेको थियो । एसियाली क्रिकेट परिषद् (एसिसी) को वार्षिक कार्यतालिका अनुसार प्रतियोगिता जारी प्रतियोगितामा नेपाल सहित १० टोलीको सहभागिता छ । सहभागी टोलीलाई दुई समूहमा विभाजन गरिएको छ । समूह ‘ए’ मा रहेको नेपालसहित सिंगापुर, इन्डोनेसिया, भुटान तथा जापान रहेका छन् । त्यस्तै, समूह ‘बी’ मा आयोजक मलेसिया सहित हङकङ, माल्दिभ्स, थाइल्याण्ड तथा म्यानमार रहेका छन् ।

नेपालले तेस्रो खेलमा आइतवार इन्डोनेसियासँग खेल्नेछ । समूह चरणको अन्तिम खेलमा नेपालले भुटानको सामना गर्नेछ ।

हरेक समूहबाट विजेता र उपविजेता सेमिफाइनल प्रवेश गर्नेछन् । प्रतियोगिताको फाइनल ५ जुलाई (असार २१) मा हुनेछ । नेपाल प्रतियोगिताको यसअधिका तीनै संस्करणको च्याम्पियन हो ।

R. R. ELECTRONICS
Madhyapur Thimi-4, Shankhadhar Chowk
Ph. 01- 5093396, Mo. 9841300905, 9851169858

शंखधर बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.को आयोजनामा

कार्यक्रम:
मिति: २०८२ असार १४ गते, शनिबार
समय: बिहान ९ बजेदेखि १ बजेसम्म
स्थान: आदर्श माध्यमिक विद्यालय,
लायक, थिमी

आयोजक
सामाजिक उप-समिति
बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.
Shankhadhar Saving and Credit Co-operative Ltd.
शंखधर बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि

प्रविधिक सहयोग
CITY EYE CARE CENTRE
Shining for your sight
मध्यपुर थिमी, शंखधर चौक

मध्यपुर थिमी-४, शंखधर चौक, भक्तपुर
फोन: ०१-५०९३५०७, ५०९३५७६

www.shankhadharsaving.coop.np

सुशासनको....

यो समितिले तीन महिनाभित्र नेपाल सरकार समक्ष प्रतिवेदन बुझाउनुपर्नेछ। समितिमा दोषी भनिएका मन्त्रालयकै अधिकारीहरू समावेश भएकाले निष्पक्ष छानविन हुने सम्भावना न्यून देखिएको छ। सरकारले जानीजानी प्रश्न उठ्ने गरी समिति बनाएको र माओवादीले पनि यसलाई स्वीकार गरेबाट राजनीतिक लेनदेन प्रष्ट भएको देखिन्छ।

विगतका गृहमन्त्रीहरू पनि छानविनको दायरामा आउने भए पनि अहिलेको गृहमन्त्री रमेश लेखकमाथि गृह मन्त्रालयकै सहसचिवले कसरी छानविन गर्लान् भन्ने प्रश्न उब्जिएको छ। यसले यो प्रकरण यत्तिकै सेलाएर जाने र एक-दुई कर्मचारीसम्म मात्र दोषी देखाइन सक्ने आशंका गरिएको छ।

निष्पक्ष छानविनका लागि पूर्व वा बहालवाला न्यायाधीशको अध्यक्षतामा न्यायिक समिति वा समाजमा साख भएको प्राज्ञिक व्यक्तित्वको नेतृत्वमा विज्ञहरूको समिति गठन हुनुपर्ने माग गरिएको छ। अन्यथा, यो प्रकरणले भविष्यमा ठूला दलहरूलाई पनि अप्ठ्यारो पार्ने सक्ने चेतावनी दिइएको छ।

यो प्रकरणले के देखाउँछ भने जब शक्तिमा रहेका व्यक्तिको स्वार्थ बाफिन्छ, तब न्याय र पारदर्शिताको आशा कमजोर हुँदै जान्छ । यसले नेपालको सुशासन र जवाफदेही प्रणालीमा गम्भीर प्रश्नहरू खडा गरेको छ ।

मध्यपुर थिमि...

छ । कार्यालय सञ्चालन तथा प्रशासनिक खर्च: यस शीर्षकमा रु. २३ करोड ३३ लाख ३५ हजार विनियोजन गरिएको छ।

गौरवका योजना र प्राथमिकता नगरपालिकाले नगर गौरवका योजनाहरू र दीर्घकालीन योजनाहरूलाई बजेट अभाव हुन नदिने गरी प्राथमिकता दिएको छ। जसमा धार्मिक तथा सम्पदा पर्यटन प्रवर्द्धनका लागि सम्पदा पदमार्ग निर्माण, नगरपालिका र दुई वटा वडाको प्रशासनिक भवन निर्माण, निलबाराही वन क्षेत्र, दुनेगः, वनदेवी, भाँगु लगायतका क्षेत्रमा पहिरो नियन्त्रण, शंखधर गुरुयोजना, बालकुमारी उकालो सौन्दर्यकरण, वनदेवी परिसर सौन्दर्यकरण, लायकु दरबार पुर्ननिर्माण, भाँगु महालक्ष्मी मन्दिर परिसर गुरुयोजना कार्यान्वयन, हिरण्यवर्ण महाविहारसहित थिमिका तीन ऐतिहासिक विहारको पुर्ननिर्माण, जात्रा पर्व, कला, संस्कृति, मूर्त-अमूर्त सम्पदाको जगेर्ना तथा पर्यटन प्रवर्द्धन, खुल्ला क्षेत्र तथा सार्वजनिक स्थलको संरक्षण र उपयोगिता सिर्जना, शिक्षा, स्वास्थ्य, खेलकुद क्षेत्रको विकास, सडक सरसफाइ उपकरण खरिद र रोजगारी तथा व्यावसायिकता सिर्जनाका लागि तालिमको व्यवस्था समावेश छन्।

चालु आर्थिक वर्षको समीक्षा चालु आर्थिक वर्ष २०८१/०८२ को जेठ मसान्तसम्ममा पुँजीगत खर्च ३६.७८ प्रतिशत र चालु खर्च ६०.८० प्रतिशत रहेको छ। आन्तरिक राजस्व संकलनमा सुधार आएको र कर योग्य आयमा बढोत्तरी भएको बताइएको छ। चालु आर्थिक वर्षमा सम्पत्ति कर, भूमिकर, घरबहाल कर, विज्ञापन कर, मनोरन्जन कर, व्यवसाय कर र विविध सेवा शुल्क दस्तुखाट कुल रु. २३ करोड ८० लाख ४३ हजार ३ सय ७८ संकलन भएको छ।

प्रमुख उपलब्धिहरू मध्यपुर थििमि नगरपालिकाले निलबाराही क्षेत्र संरक्षणका लागि डीपीआर तयार गरी निर्माण कार्य अगाडि बढाएको छ। लामो समयदेखि रोकिएको नक्सापासलाई व्यवस्थित

गरिएको छ भने हनुमन्ते खोलामा हुने डुवान नियन्त्रणका लागि खोला सरसफाइ र वाल निर्माण गरिएको छ। सामाजिक क्षेत्रमा छात्रवृत्ति, स्वास्थ्य बीमा, पोषण र सशक्तीकरण कार्यक्रम सञ्चालन गरिएको छ। नगरपालिकाले स्मार्ट लाइट, सम्पदा मार्ग, नयाँ वडा कार्यालय भवन निर्माण, उद्यम, सीप विकास तथा रोजगारी कार्यक्रम लगायतका कामहरू गरेको छ। सूचना प्रवाहमा उत्कृष्ट कार्य गरेबापत राष्ट्रिय सूचना आयोगद्वारा सम्मानित भएको र वातावरण, संस्कृति र पर्यटनको क्षेत्रमा उत्कृष्ट कार्य सम्पादनको आधारमा नेपाल नगरपालिका संघबाट देशकै उत्कृष्ट नगरपालिकाको रूपमा सम्मानित भएको उपप्रमुख श्रेष्ठले बताए।

नेपाल कोरियामैत्री नगरपालिका अस्पतालको भवन निर्माण भइरहेको छ भने ३४० ९ परिवारको निःशुल्क स्वास्थ्य बीमा गरिएको छ। ज्येष्ठ नागरिक सु-स्वास्थ्य कार्यक्रमअन्तर्गत महिनाको २ दिन प्रत्येक वडामा स्वास्थ्य शिविर सञ्चालन गरी २०७९ जनालाई सेवा प्रदान गरिएको छ। यस आर्थिक वर्षमा कुल १३,१८४ जना नगरवासीलाई स्वास्थ्य सेवा तथा जनचेतनामूलक कार्यक्रम आयोजना गरिएको छ। आर्थिक वर्ष २०८०/८१ मा भक्तपुर जिल्लाकै न्यून वेरजु भएको पालिकाको रूपमा मध्यपुर थिमि देखिएको छ।

अन्तर सरकारी अख्तियारीमा सामाजिक सुरक्षा भत्ताका लागि २२ करोड, सडक बोर्ड नेपालका लागि ७० लाख, सिन्टिटार जग्गा आयोजनाका लागि २० करोड ४० लाख १७ हजार १ सय, कमेरोटार जग्गा आयोजनाका लागि ७० करोड २३ लाख १३ हजार ७ सय र नेपाल कोरिया मैत्री नगर अस्पतालका लागि ६० करोड ३२ लाख ५५ हजार ८ सय गरी कुल रु. ३ अर्ब २५ करोड ६६ लाख ७० हजार विनियोजन गरिएको छ।

८ नगरस्तरीय क्रमागत योजनाका लागि २० करोड, प्रत्येक वडालाई २ करोड १ लाखका दरले कुल १८ करोड ९ लाख, नेपाल सरकारबाट प्राप्त समपूरक अनुदानबाट सञ्चालन हुने योजनाका लागि ९ करोड ३४ लाख, वागमती प्रदेश समपूरक अनुदानबाट सञ्चालन हुने योजनाका लागि ५ करोड उतान्वास लाख र संघीय तथा प्रदेश सरकारबाट प्राप्त हुने ससर्त अनुदानबाट सञ्चालन हुने योजनाका लागि ९ करोड ९७ लाख बजेट विनियोजन गरिएको छ। यसैगरी, ससर्त अनुदानको चालु खर्चतर्फ २८ करोड ३७ लाख ८ हजार विनियोजन गरिएको छ।

यस बजेटले मध्यपुर थिमि नगरपालिकालाई समृद्ध र सुशासनयुक्त बनाउँदै सम्पदा, संस्कृति संरक्षण, रोजगारी सिर्जना, व्यवसायिकताको विकास, पूर्वाधार निर्माण, सरसफाइ, हरियाली प्रवर्द्धन, पर्यावरण सन्तुलन, आत्मनिर्भर अर्थतन्त्र, गुणस्तरीय शिक्षा, सर्वसुलभ स्वास्थ्य उपचार, सामाजिक विकास, युवा रोजगार, बालबालिका र अपाङ्गतामैत्री समावेशी नगर बनाउने लक्ष्य राखेको छ।

ओली....

उनले सरकारको सम्पूर्ण ध्यान सत्ता जोगाउने, पद बाँडफाँड गर्ने, प्रशासन हल्लाउने र जनताको नाममा बजेट बेच्ने काममा केन्द्रित रहेको बताए। “सुशासन कुन चराको नाम हो, सरकारलाई थाहा छैन,” यादवको आरोप थियो, “गरीब, श्रमिक र किसानलाई बजेटमा पन्छाइएको छ, बजेट नै विचौलियामुखी बनेको छ।”

संविधान र संघीयताप्रति सरकार उदासीन रहेको भन्दै यादवले संघीयताको मर्ममाथि नै आक्रमण भइरहेको आरोप लगाए। प्रदेश सरकारलाई कर्मचारी, स्रोतसाधन नपठाउने, कानुन निर्माणमा ढिलाइ गर्नेजस्ता कामहरूले संघीयताको भविष्य असुरक्षित बनेको उनको भनाइ थियो।

अर्थतन्त्रको अवस्था दिनप्रतिदिन कमजोर बन्दै गएको भन्दै यादवले उत्पादन कमजोर भएको, देश आयातमुखी बनेको र कुल ऋण अढाई खर्ब नाघेको जानकारी दिए। “रेमिट्यान्सले चलेको प्रणाली दीर्घकालीन हैन, अब योजना, श्रम र विकासलाई केन्द्रमा राखेर देश चलाउनुपर्छ,” उनले बताए।

राजनीतिक नेतृत्व पुरानो सोच र सत्ता मोहमा सीमित रहेको भन्दै यादवले अब देश युवाले नेतृत्व गर्ने बेला आएको स्पष्ट पारे। “उस्तै अनुहारले देश थला परेको छ, बहस हुनुपर्छ—अब देश कसले चलाउने ? कुन बाटो जाने ?” उनले प्रश्न गरे। अध्यक्ष यादवको घोषणा सँगै जसपा सरकारबाट औपचारिक रूपमा अलग हुने भएको छ।

दुई व्यानर....

एउटै कार्यक्रममा दुई फरक व्यानर र उद्घाटन

तीन दिने मेला असार ८ गते साँझ समापन हुनुपर्नेमा, उक्त दिन बिहानै कार्यक्रमको व्यानर परिवर्तन गरी अर्को कार्यक्रमको उद्घाटन गरिएको पाइएको छ । “भक्तपुर औद्योगिक प्रवर्धन व्यापार मेला” को व्यानरको सट्टा “स्थानीय सीप तथा उत्पादन व्यापार एवं खाना महोत्सव २०८२” को व्यानर राखिएको थियो । यो दोस्रो कार्यक्रमको उद्घाटनका लागि नेमकिपाकै वागमती प्रदेश सभा सदस्य सुजना सैजुलाई प्रमुख अतिथि बनाइएको थियो । चलि्रहेको एउटै कार्यक्रममा यसरी व्यानर र प्रमुख अतिथि परिवर्तन गरी किर्ते काम गरेको आरोप सङ्गमाथि लागेको छ ।

बजेट दुरुपयोग र कमिसनको खेलको आरोप वागमती प्रदेश उद्योग मन्त्रालयबाट चालू आर्थिक वर्षमा भक्तपुर उद्योग वाणिज्य सङ्घमार्फत व्यापार प्रवर्धन कार्यक्रमका लागि बजेट विनियोजन भएको थियो । यस्तै, चाँगुनारायण नगरपालिकाबाट समेत भ्रमण वर्षको नाममा पैसा असुल्ने प्रयास भएको आरोप छ । तीन दिनका लागि तोकिएको कार्यक्रमलाई दुई दिन मात्र चलाएर तेस्रो दिन व्यानर र अतिथि बदली बजेट पचाउने प्रयास गरेको देखिन्छ ।

यस प्रकारको किर्ते कार्यबारे नेमकिपाका दुवै सांसदले जानकारी पाउन नसकेको र उद्योग तथा वाणिज्य कार्यालय भक्तपुरले समेत आँखा चिम्लिएको भन्दै आलोचना भएको छ । आरोप अनुसार, कमिसनको खेलमा कार्यालयले मौनता साँधेको र गत साउनदेखि नै कार्यान्वयन हुनुपर्ने कार्यक्रम असारको अन्तिम समयमा हतार-हतारमा सम्पन्न गरी किर्ते गरेको छ ।

न्यून प्रचारप्रसार र असन्तुष्ट व्यापारी व्यवसायिक कृषि, दिगो पर्यटन, निर्यातमुखी हस्तकला र जिल्लाका अन्य उद्योग व्यवसायको प्रवर्धनका लागि भनिएका उक्त कार्यक्रमको प्रचारप्रसार अत्यन्तै कम थियो । सीमित व्यापारीहरूलाई जम्मा गरेर सानो पार्टी प्यालेसमा गरिएको कार्यक्रम बजेट पचाउने उद्देश्यले मात्र भएको स्पष्ट

देखिन्थ्यो ।

स्टल राख्ने व्यापारीहरूका अनुसार, तीन दिन चलेको कार्यक्रम हेर्न १ हजार जना पनि आएनन् । उनीहरूले न त व्यापार नै भयो न त प्रचार नै भयो भन्दै गुनासो गरे । “उद्योग वाणिज्य सङ्घलाई बजेट पचाउन दुई कार्यक्रम एकै स्थानमा एकै पटक व्यानर परिवर्तन गरी फोटो खिचाएर कार्यालयमा पेस गरे पुग्ने रहेछ, हामी त चिल्लै पर्यौँ, फोकटमा पैसा मात्र खर्च भयो,” एक स्टलधनीले गुनासो पोखे ।

राष्ट्रिय स्तरमा पनि दुरुपयोगको प्रवृत्ति देशभर सङ्ग, प्रदेश र स्थानीय निकायबाट व्यापार मेला तथा प्रवर्धन कार्यक्रम शीर्षकमा वर्षेनि करोडौँ रूपैयाँ बजेट विनियोजन हुने गरेको छ । तर, यी कार्यक्रमबाट हालसम्म कुनै ठोस उपलब्धि हुन सकेको छैन । भक्तपुर उद्योग वाणिज्य सङ्घ जस्ता संस्थाहरूले मेला महोत्सवको बहानामा सरकारी बजेटको दुरुपयोग गर्दै आएको आरोप छ ।

यी मेलारूमा देशभरबाट एकै किसिमका व्यापारीहरूको संलग्नता देखिन्छ । उनीहरू एक जिल्लाबाट अर्को जिल्लामा सदैँ देशभर घुम्ने गरेका छन्, र उनीहरूको साथ लिएर विभिन्न सङ्घसंस्थाहरूले सरकारी पैसाको दुरुपयोग गर्ने गरेका छन् ।

भारतीय र बङ्गलादेशी व्यापारीको सहभागिता र घाटा भक्तपुर उद्योग तथा वाणिज्य सङ्घले आयोजना गरेको उक्त मेलामा भारतीय तथा बङ्गलादेशी व्यापारीहरूको पनि स्टल सहभागिता थियो । उनीहरूबाट प्रत्येक स्टलका लागि १० हजार रूपैयाँका दरले भाडा समेत उठाइएको थियो । नेपाल सरकार तथा स्थानीय निकायको बजेट लिई गरिएको कार्यक्रममा स्टल राख्नेसँग पैसा उठाएपनि भाडा बराबरको व्यापार समेत नभएकोमा उनीहरूले दुःख व्यक्त गरे । साना तथा मझौला उद्योगहरूको प्रवर्धन गर्ने हेतुले सञ्चालन भएको भनिएको उक्त मेलाको उपलब्धि शून्य भएको जानकारीहरू बताउँछन् । उनीहरूका अनुसार, यस्ता मेालाले व्यापार प्रवर्धनभन्दा पनि सीमित व्यापारी र आयोजकलाई मोटाउने काम मात्र हुने गरेको छ ।

यसरी भक्तपुर उद्योग वाणिज्य सङ्घ जस्ता कार्यालयले गरेको नीतिगत भ्रष्टाचार लाई साथ दिएमा नेपालमा घरेलु उत्पादन तथा व्यापारमा कुनै परिवर्तन नआउने र उनीहरूले

बर्सैन यस्ता कार्यक्रमका नाममा राजस्व कुम्ल्याउने भएकाले यस्ता कार्यको विरोध गर्नु जरुरी रहेको छ । यस्ता अनियमितताले स्थानीय व्यापार र राष्ट्रिय अर्थतन्त्रमा कस्तो असर पर्छ जस्तो लाग्छ ?

चाँगुनारायणको....

र जैविक मलको प्रयोग बढाउने नगरपालिकाको योजना छ । पूर्वाधार विकासतर्फ नगरका ९ वटै वडालाई नगरपालिका कार्यालयसँग जोड्ने सडक सञ्जाल र खासाडखुसुड खोला-नगरपालिका भवन-घट्टेखोला नयाँ करिडोर निर्माण कार्यलाई आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ भित्रै सम्पन्न गरिने घोषणा गरिएको छ । सुशासन र प्रविधिमैत्री सेवा सार्वजनिक सेवा प्रवाहलाई प्रविधिमैत्री बनाउन नगरपालिकाले विशेष जोड दिएको छ । नगरको वेबसाइटमा कृत्रिम बुद्धिमत्ता (एआई) मा आधारित च्याटबट प्रणाली स्थापना गरी नागरिकलाई २४/७ डिजिटल सहायता प्रदान गरिनेछ । सबै वडामा ‘डिजिटल हेल्प डेस्क’ स्थापना गर्ने, फाइल टर्याकिङ सिस्टम लागू गर्ने र अनलाइन सेवालाई थप प्रभावकारी बनाउने नीति लिइएको छ। भ्रष्टाचारविरुद्ध शून्य सहनशीलता अपनाउँदै प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत र शाखा प्रमुखहरूबीच कार्यसम्पादन सम्झौता लागू गरिनेछ ।

सामाजिक विकास र समावेशीकरण

स ा म ा ि ज क क्षेत्रतर्फ, “बचत खाता छोरीको, सुरक्षाजीवनभरीको” कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिँदै छोराहरूका लागि पनि बचत खाता कार्यक्रम सञ्चालन गरिने भएको छ । महिलाहरूमा बढ्दो स्तन क्यान्सर रोकथामका लागि निःशुल्क स्वास्थ्य जाँचको व्यवस्था मिलाइनेछ भने चाँगुनारायण अस्पतालमा विशेषज्ञ सेवा थप प्रभावकारी बनाइनेछ । विपन्न नागरिकलाई रोजगारमूलक सीप प्रदान गर्ने र महिला, ज्येष्ठ नागरिक तथा अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरूको सशक्तीकरणका लागि विशेष कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।

यसका साथै, राजश्वको दायरा बढाउने, विपद् व्यवस्थापनलाई समुदायस्तरसम्म लैजाने, विद्यालय शिक्षामा सुधार गर्ने र स्थानीय उत्पादनलाई प्रवर्द्धन गर्ने जस्ता नीतिहरू पनि नगरपालिकाले अधि सारेको छ । सम्पूर्ण नीति तथा कार्यक्रमहरू नगरपालिकाको प्रथम पञ्चवर्षीय

आवधिक योजना र मध्यकालीन खर्च संरचनाअनुसार कार्यान्वयन गरिने जनाइएको छ ।

त्यस्तै चाँगुनारायण नगरपालिकाले आगामी आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ का लागि १ अर्ब ८४ करोड ५६ लाख २० हजार ४१३ रूपैयाँको बजेट सार्वजनिक गरेको छ । उप-प्रमुख रमेश बुढाथोकीले नगरसभाको सत्रौँ अधिवेशनको पहिलो बैठकमा बजेट तथा कार्यक्रम प्रस्तुत गर्दै नगरको दिगो विकास, पूर्वाधार विस्तार र जनसेवा अभिवृद्धिमा केन्द्रित रहेर बजेट तर्जुमा गरिएको जानकारी दिए ।

संघीय र प्रदेश सरकारबाट प्राप्त अनुदान तथा नगरपालिकाको आन्तरिक स्रोतमा आधारित बजेटले “कृषि, पर्यटन र सामाजिक पूर्वाधार: समृद्ध चाँगुनारायणको मूल आधार“ भन्ने नारालाई आत्मसात् गर्दै नीतिगत प्राथमिकताहरू निर्धारण गरिएको उल्लेख गरिएको छ ।

बजेट प्रस्तुत गर्दै बुढाथोकीले प्रमुख पर्यटकीय गन्तव्य नगरकोट सडकको कालोपत्रे कार्य, सबै वडा कार्यालय जोड्ने सडक सञ्जाल विस्तार, खेलकुद पूर्वाधार, स्वच्छ खानेपानी, स्वास्थ्य सेवा सुधार, उद्यमशीलता प्रवर्द्धन, पर्यटन विकास, सुशासन र डिजिटल सेवा विस्तारमा केन्द्रित कार्यक्रमहरु समावेश गरिएको बताए ।

उपप्रमुख बुढाथोकीले नगरपालिकाको आन्तरिक आय स्रोतका रूपमा सिफारिस दस्तुर, व्यवसाय दर्ता, घरनक्शा पास दस्तुर लगायतबाट ३० करोड ५५ लाख अनुमान गरिएको जानकारी दिए। त्यस्तै संघीय सरकारबाट प्राप्त हुने अनुदान र राजस्व बाँडफाँटबाट ८४ करोडभन्दा बढी रकम आउने अपेक्षा गरिएको छ ।

चालु आर्थिक वर्षको २ अर्ब १२ करोडको बजेटमध्ये हालसम्म ५३.७८ प्रतिशत खर्च भइसकेको जानकारी दिँदै बुढाथोकीले पूँजीगत खर्चमा अझै वृद्धि हुने विश्वास व्यक्त गरे । नगरकोट भ्रमण वर्ष २०८२ सफल पार्न आवश्यक कार्यक्रमहरूका लागि समेत छुट्टै बजेट व्यवस्था गरिएको छ ।

आर्थिक, सामाजिक, शैक्षिक, स्वास्थ्य, पूर्वाधार र प्रशासनिक क्षेत्रका उपलब्धिहरूको समेत साक्षिप्त विवरण प्रस्तुत गर्दै उनले आगामी वर्षको बजेटबाट जनताको सेवा र समृद्धिको चाहना पूरा गर्न सकिने विश्वास व्यक्त गरे ।

पशुपालक कृषकहरुमा पशु सेवा विभागको अनुरोध

- स्वस्थ तथा स्वच्छ पशुजन्य पदार्थ उत्पादनका लागि असल पशुपालन अभ्यास र असल उत्पादन अभ्यासको अवलम्बन गरौ।
- पशुपन्द्धीको संक्रामक रोग विरुद्धको खोप नियमित रुपमा लगाऔ।
- पशुपन्द्धीमा परजिवी नियन्त्रणका उपायहरु अपनाऔ।
- घोसमा आधारित पशुपालन गरी उत्पादन लागत घटाऔ खुद नाफा बढाऔ।
- पशु नश्र सुधारका माध्यमबाट पशुको उत्पादकत्व बृद्धि गरी पशुजन्य पदार्थको उत्पादन बढाई खाद्य तथा पोषण सुरक्षाको सुनिश्चितता गरौ।
- पशुहरुमा हाडनाता प्रजनन हुनबाट जोगाई छनौट गरिएका उत्पादनशिल पशुमात्र पालौ।
- रैथाने तथा लोपोन्मुख पशुपन्द्धीहरुको संरक्षण, सबर्द्धन र सदुपयोग गरौ।
- खोर गोठको नियमित रुपमा सरसफाई गरौ सधै सफा सुगधर राखौ।
- अनुत्पादक पशु बस्तुहरुलाई सडक तथा सार्वजनिक स्थानहरुमा छाडा नछाडौ।

नेपाल सरकार

कृषि तथा पशुपन्द्धी विकास मन्त्रालय

पशु सेवा विभाग

हरिहरभवन, ललितपुर

सम्पर्क नम्बर: ०१-४४२२०४६, ४४२१६१०, ४४२४४७८

इमेल: dg@dlb.gov.np

चलचित्र “कोशेढुङ्गा”-नेपालसहित ४० देशमा रिलिज हुँदै

डायस्पोरामा नेपाली सिनेमाकै इतिहासमा पहिलो पटक 'कोशेढुंगा' एकसाथ ४० देशमा आगामी भदौ १२ गते (अगस्ट १८ मा) एकसाथ ४० देशका हलहरूमा रिलिज गर्न लागिएको

चलचित्रको निर्मातामा प्रेविल कँडेल र किशोर अनुराग छन्। कार्यकारी निर्माता दिनेश खड्का हुन्। बाबु श्रेष्ठले छायांकन गरिरहेको यो चलचित्रमा नहुकुल खड्काको सम्पादन, आशिष अविरल र रिदम कँडेलको संगीत छ। यस चलचित्रको कास्टिङ डिरेक्टर सुवलमणि सापकोटा हुन्।

लिम्बु फिल्म “चे” लाई आदिवासी जनजाति चलचित्र महोत्सवमा दुई प्रमुख अवार्ड

चलचित्र विकास बोर्डको सभाहलमा आयोजित समापन समारोहलाई आइतबार सम्बोधन गर्दै सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्री पृथ्वी सुब्बा गुरुङले चलचित्र केवल मनोरञ्जनको माध्यम नभएर भाषा, कला र संस्कृतिको संरक्षणको सशक्त साधन पनि भएको बताए। उनले मातृभाषाको प्रयोगमार्फत चलचित्र, साहित्य र सङ्गीतको विकास गर्नपर्नेमा जोड दिए।

महोत्सवमा मगर भाषाको

निर्णायक मण्डलमा वरिष्ठ
पत्रकार विजयरत्न तुलाधर,
नेपालको पहिलो महिला
छायाँकार शबनम मुखिया
र तामाङ चलचित्र निर्देशक
हिरालाल ब्जोन रहेका थिए।

इन्द्रभक्त श्रेष्ठ
व्यवस्थापक
९८४९५०४७९९, ९८९०३९९०८७

स्तरिय, उत्कृष्ट सेवा, हाईजेनिक परिकार, सुविधा सम्पन्न ५५०० स्क्वायर माथिका २ वटा ठूला हलको साथमा पर्याप्त पार्किङ सुविधा भएको शुभ-विवाह, ब्रदबन्ध, सेमिनार, गोष्ठी लगायत अन्य सम्पूर्ण शुभ कार्यको लागि थिमि बैकवेद प्रा. लि.

रिवाज: अनुभव र व्यवस्थापनको उत्कृष्ट संगम
यक्षु पार्टी मेन्यू
रेण्डम एण्ड वयादरेज्जु समिति
 अनुमति दिने: (सुदूरपश्चिम प्रदेशपालिका) जलजलकाजी । नमपुर
 फोन नं. ९९००३७७, ९९००३७८, ९९००३७९, ९९००३८०

ओटीटीमा हेर्नुस “स्क्वड गेम”सहित १२ कोरियन फिल्म

दर्शकमाझ तहल्का
मच्चाएको 'स्क्वड गेम' अव
आफ्नो तेस्रो तथा अन्तिम
सिजनमा प्रवेश गर्न लागेको
छ । लि जुंग जे र लि व्युङ
हुनबीचको अन्तिम टकराव, नयाँ
खेल, नयाँ संघर्ष र भावनात्मक
उथलपुथलले यो सिजन थप
रोचक हुने अपेक्षा गरिएको
छ । नेटफ्लिक्समा २७ जुनदेखि
प्रसारण हुने यो शृंखला सन्
२०२५ को सबैभन्दा वरप्रतिक्षित

‘द वुमन हू स्वालोड द
सन’मा एक आमाको न्याय
खोजीको कथा छ, जसले आफ्नो
छोरीका लागि शक्तिशाली चाबोल
परिवारसँग बदला लिन्छन् । चाइ
सिन यङले मुख्य भूमिका निर्वाह
गरेकी यो शृंखला कोचोवा मा २२
देखि २७ जुन सम्मका एपिसोड
आउँदैछन् ।

पार्क वो यङ अभिनीत यो
शुंखलामा दुई जुम्याहा पात्रले
जिनयङ र र्यु क्युङ सुसँगको
सम्बन्ध सम्हाले प्रयास गर्छन् ।
प्रेम, पहिचान र आत्मसंघर्षको
कथा बोकेको यो ड्रामा २८ र २९
जन मा नेटफ्लिक्समा आउनेछ ।

हिराबज्र ज्वेलरी

मध्यपुर थिमि- ०४, शंखधरचोक, भक्तपुर

Hira Bajra Jewellery

Madhyapur Thimi-04, Shankhadhar Chowk, Bhaktapur

Tel : ०१-६६३२८०९

Website : www.facebook.com/hbjewels

सदस्य
नेपाल सुनचौदी महासंघ
अध्यक्ष
हिरा ज्वलेसं प्रा.लि.

पूर्व अध्यक्ष
व्यासुन्ध पुच, थिमि
नेपाल सुनचौदी व्यवसायी संघ
भक्तपुर शाखा

सल्लाहकार
नेपाल सुनचौदी व्यवसायी संघ
भक्तपुर, शाखा

 <https://www.facebook.com/thimitimes.com.np/>

प्रकाशक/कार्यकारी सम्पादक: दीपक श्रेष्ठ, सम्पादक: दीपिका श्रेष्ठ, व्यवस्थापक: दिवस श्रेष्ठ, कार्यालय: सुन्दरनगर, मध्यपुर थिमि-३, भक्तपुर, फोन: ६६३३६५२, ९८५११०२२७३,
मद्रण: धिम्ले अफसेट प्रेस, अनामनगर, **web news portal : www.thimitimes.com.np/**